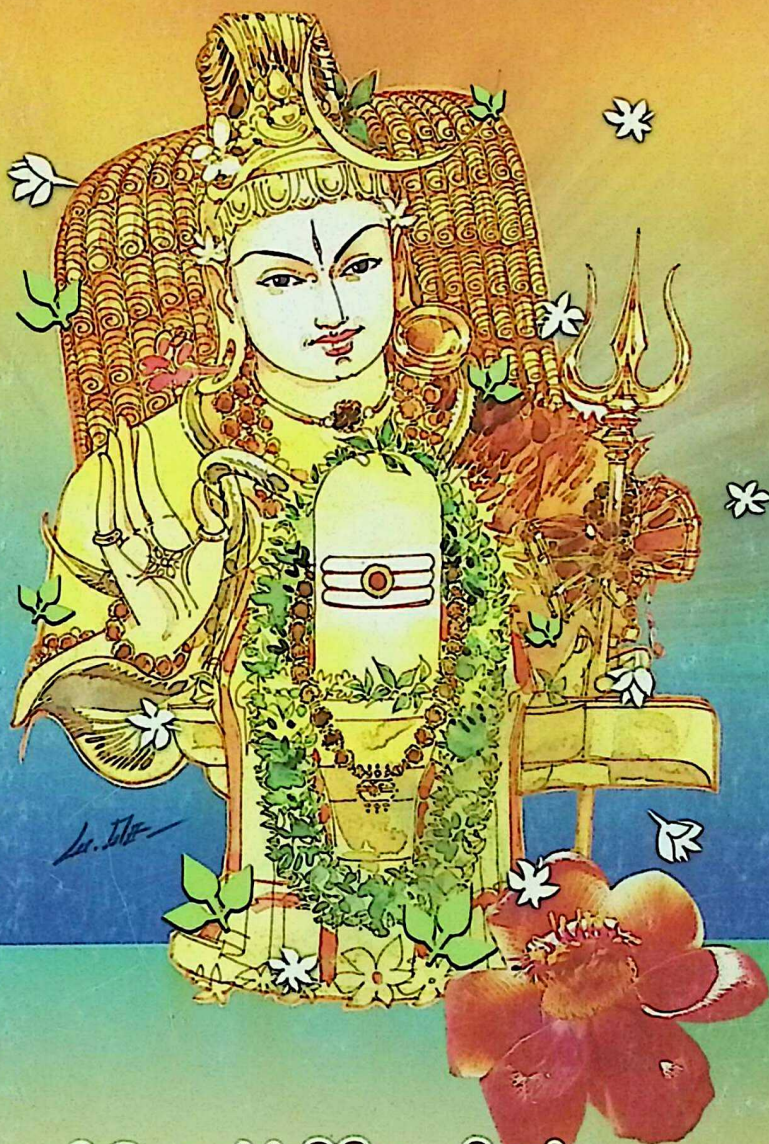

சிவாலய வழிபாடு

சிவபூர் G. கார்த்திகேய சிவம்

ஓம்
ஸ்ரீகுருப்யோ நம:
சிவமயம்

சிவாலய வழிபாடு

சிவஸ்ரீ G. கார்த்திகேய சிவம்

ஆசார்யாபிஷேக விழா மலர்

திருக்கோளக்குடி
சிவஸ்ரீ D. ஸுப்ரஹ்மண்ய பட்டர் (அம்பி)
ஸ்ரீமதி S. சாரதா (எ) சசிகலா

நாள் : 03.04.2016
இடம் : ஸ்ரீயஜ்ஞேஸ்வர ஸ்வாமி திருக்கோயில்
பூலாங்குறிச்சி

ஓம்
ஸ்ரீகுருப்யோ நம:

நூலின் தலைப்பு	: சிவாலய வழிபாடு
ஆசிரியர்	: சிவஸ்ரீ G. கார்த்திகேய சிவம் ஸ்ரீஸ்கந்தகுரு வித்யாலயம், திருப்பரங்குன்றம்.
நூலின் அளவு	: 1/8 டெம்மி
தாள்	: 70 ஜிஎஸ்எம், மேப்லிதோ
மொத்த பக்கங்கள்	: 64
அச்சு எழுத்து அளவு	: 12 புள்ளி
அச்சு	: ஸ்ரீலிபி 7 - 803
முதல் பதிப்பாண்டு	: 20-01-2008
திருத்திய இரண்டாம் பதிப்பு	: ஸ்ரீமன்மத வருடம், பங்குனி (2016, மார்ச்)
மொத்த பிரதிகள்	: 1000
அச்சு ஒளிக்கோர்வை வடிவமைப்பு	: "திருநிறை" ஸ்ரீகுருக்ராபிக்ஸ் தேனி.
அச்சிட்டோர்	: ஹேமாக்ராபிக்ஸ், சிவகாசி
வெளியிடுவோர்	: சிவஸ்ரீ D. கனகஸபாபதி பட்டர் திருக்கோளக்குடி.

உ.
சிவ சிவ
"தன் கடன் அடியைனையும் தாங்குதல்
என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பேன்"

தவத்திரு
குன்றக்குடி பொன்னம்பல அடிகளார்

குன்றக்குடி - 630206
சிவகங்கை மாவட்டம்
☎ : 04577 - 264227

31.03.2016

வாழ்த்துரை

சிவாலய வழிபாடு என்ற நூல் சிறந்த வழிபாட்டு நெறிமுறைகள் பற்றி எடுத்துரைக்கும் அரிய நூல். ஒவ்வொருவரும் கற்று உணரவேண்டிய நூல்!

"ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று"

"கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்"

என்பவை அனைத்தும் நம் முன்னோர் வகுத்த முதுரைகள். வழிபாடு என்பது வழிப்படுதல் என்ற நிலைக்கு அழைத்துச் செல்கின்றது.

வழிபாடு (ஆன்மார்த்த பூசை, பரார்த்த பூசை)

வழிபாடு (அகவழிபாடு, புறவழிபாடு) என்ற இருநிலைகளில் செய்யப்படுபவை.

வழிபாட்டின் அடிப்படைகளை மிகச்சிறப்பாக விளக்கும் இந்நூல் இன்றைய காலத்தின் தேவையாகும்.

மண்ணில் தோன்றிய சமய நெறிகளில் தொன்மையான நெறி சிவநெறி!

முன்னைப் பழமைக்கும் பழமையாய், பின்னைப் புதுமைக்கும் பெயர்த்தும் அப்பெற்றியனாய் விளங்கும் தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி! எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி! என வழிபட வழிகாட்டும் சிறப்புக்குரியது இந்நூல்.

நம் ஆதினத்திற்குட்பட்ட திருக்கோளநாதசுவாமி திருக்கோயிலில் கொலுவீற்றிருந்து அருள்புரியும் திருக்கோளநாதரை இமைப்பொழுதும் சேர்விலாது அனுதினமும் பூசித்துவரும் சிவாச்சாரிய பரம்பரையை சார்ந்த திருக்கோளக்குடி சிவஸ்ரீ திருப்பிரமணிய பட்டர் என்ற அம்பிசிவம், ஸ்ரீமதி சாரதா என்ற சசிகலா தம்பதிகளின் ஆச்சார்யாபிஷேகப் பெருவிழாவில் வெளியிடுவது மிகுந்த சிறப்புக்குரியது.

ஆச்சார்யாபிஷேகம் காணும் தம்பதிகளுக்கு வாழ்த்துக்கள்! பாராட்டுக்கள்!

சிவாலய வழிபாடு என்ற இந்நூல் சிவநேயச் செல்வர்களுக்கு வரப்பிரசாதம்.

திருக்கோளநாதசுவாமி திருக்கோயில் ஸ்தானீகம் சிவத்திரு தினமண பட்டர் அவர்களின் குடும்பத்தார்களுக்கு நல்வாழ்த்துக்கள்!

என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு,

பொன்னம்பல அடிகளார்

(பொன்னம்பல அடிகளார்)

ஸ்ரீகற்பகவிநாயகர் துணை

விசாஸ் ரத்ன, சரிவாகமச் செம்மல்

டாக்டர். சிவசுப்ரீ கி. பிச்சை சரிவாசார்யர்

தலைமை அர்ச்சகர், ஸ்ரீகற்பகவிநாயகர் திருக்கோயில்

முதல்வர், ஸ்ரீகற்பகவிநாயகர் வேதாகமவித்யாலயம்

ஸ்தாபகர், சிவநெறிக் கழகம்

பிள்ளையார்பட்டி..சிவகங்கை மாவட்டம்

வாழ்த்துரை

எல்லாம் வல்ல கற்பக விநாயகர் திருவருளால் நடைபெறும் திருக்கோளக்குடி சிவசுப்ரீ D. சுப்பிரமணிய சிவம் ஸ்ரீமதீ S. சாரதா (எ) சசிகலா தம்பதிகளின் ஆசார்யாபிஷேக வைபவம் நடைபெறும் நன்னாளில் “சிவாலய வழிபாடு” என்ற நூல் வெளியிடுவதை அறிந்து பெருமகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

ஆன்மீக அன்பர்கள் அனைவரும் ஆலய வழிபாட்டின் முறைகளை நன்றாக அறிந்து வழிபட்டுப் பயனடைய இந்நூல் பெரிதும் உதவும்.

ஆசார்யாபிஷேக தம்பதிகள் ஸகல நலன்களும் பெற்று வாழவும், நூல் வெளியீட்டு விழா சிறப்பாக நடைபெறவும், எல்லாம் வல்ல கற்பக விநாயகப் பெருமானின் திருவடித் தாமரைகளைப் போற்றிப் பணிந்து வாழ்த்துகிறோம்

பேரன்புடன்

K. Pichai

கி. பிச்சை குருக்கள்

பிள்ளையார்பட்டி.

வ.
ஸ்ரீ கந்தர்வசேகரன்
சுந்தரம் மதாபிஷேக சபை

சிவாகம சிரோமணி, சிவாகம கணாநிதி
சிவஸ்ரீ S.K. ராஜா பட்டர் (அ) சந்தர்வசேகர பட்டர்
ஸ்தானிகர், சூரஸ்மித சபாநாயகர் ஸ்வாமி திருக்கோவில், திருப்பரங்குன்றம்
அச்சலர், சூரஸ்மித மீனாஷி - ஸந்தரமேஸ்வரர் திருக்கோவில், மதுரை
குதல்வர், ஸ்ரீ ஸந்தரமேஸ்வரர் திருப்பரங்குன்றம்.

வாழ்த்துரை

நமது மதிப்பிற்குரிய திருக்கோளக்குடி ஸ்வர்கஸ்ரீ.
D. தினமணி பட்டர் அவர்களின் குமாரர் சிவஸ்ரீ D.
சுப்பிரமணிய சிவம் திருமதி.S. சாரதா (எ) சசிகலா
தம்பதிகளின் ஆசார்யாபிஷேக வைபவம் 03.04.16 ஞாயிற்றுக்
கிழமை நடைபெற இருப்பதையும், அந்நிகழ்வில் “சிவாலய
வழிபாடு” என்ற நூல் வெளியிடுவதையும் எண்ணி
மகிழ்கிறோம்.

ஆலயத்திற்கு வருகின்ற மக்களின் எண்ணிக்கை
மிகவும் அதிகரித்து வரும் இக்காலத்தில் மக்கள் தாங்கள்
செய்யும் வழிபாட்டில் பிழைகள் இருந்தால் அதை திருத்திக்
கொண்டு முறையாக வழிபட இந்நூல் பேருதவி செய்யும்
என்பதில் ஐயமில்லை.

நூல் வெளியீடு சிறக்கவும், ஆசார்யாபிஷேக விழா
இனிது நடைபெறவும் பரங்கிரிதனில் கோயில் கொண்டு
அருளும் தெய்வானை மணாளன் முருகப்பெருமானின்
திருப்பொந்தாள் மலர்களைச் சிந்தித்து வாழ்த்துகிறோம்

திருப்பரங்குன்றம்

பேரன்புடன்

10.02.2015

12-11-2015

க. ராஜா பட்டர்

எண்: 66 ஸந்திதித் தெரு, திருப்பரங்குன்றம், மதுரை, 625 005

தொலைபேசி: +91 452 28482945 /+ 91 98421 93244

sriskandaguru@gmail.com ————— www.sriskandaguru.org

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

முன்னுரை

“சிவனுறையும் கோயில் சூழ்ந்து
தாழ்ந்திறைஞ்சத் தீவினைகள் தீருமன்றே”

-ஸ்ரீமத் திருநாவுக்கரசர் பெருமான்

திருக்கோளக்குடி அருள்மிகு ஆத்மநாயிகா ஸமேத திருக்கோளநாத ஸ்வாமியின் திருவருளால், பூலாங்குறிச்சி அருள்மிகு சிவகாமி அம்பிகா ஸமேத ஸ்ரீயஜ்ஞேச்வர ஸ்வாமியின் ஸந்நிதியில் 03.04.2016 அன்று நடைபெறும் சிவஸ்ரீ D. ஸுப்ரஹ்மண்ய சிவம் (அம்பி சிவம்), ஸ்ரீமதீ S. சசிகலா (எ) சாரதா தம்பதிகளின் ஆசார்யாபிஷேக விழா நன்னாளில், நூல் ஒன்றை வெளியிட வேண்டும் என்று தெரிவித்திருந்தார் விழா நாயகர் அவர்கள்.

அவர்களது வேண்டுகோளுக்கிணங்க அடியேன் முன்னமேயே எழுதி வெளியிட்டிருந்த “சிவாலய வழிபாடு” என்ற நூல் தற்போது வெளியிடப்படுகிறது.

வாழ்க்கையின் குறிகோளை அடைய ஆலய வழிபாடு மிக மிக இன்றியமையாதது என்பதை “ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று” என்று ஒளவைபிராட்டி தொடங்கி அருளாளர்கள் அனைவரும் தங்களது அருள்மொழிகளால் உணர்த்தியிருக்கிறார்கள்.

அவ்வழிபாட்டை எப்படி முறையாக நிகழ்த்தி முழுமையான பயனைப் பெறுவது என்ற விஷயத்தை விளக்கும் முயற்சியே சிவாலய வழிபாடு என்னும் இச்சிறுநூல்.

வெளியீட்டுப்பணியில் உதவிய திருப்பரங்குன்றம், ஸ்ரீஸ்கந்தகுரு வித்யாலய மாணவர், ஸ்ரீமணிகண்ட சிவம், நூலின் தமிழ் வடிவம் முழுவதையும் தட்டச்சு செய்து வடிவமைத்த தேனி, “திருநிறை” ஸ்ரீகுரு க்ராபிக்ஸ் நிறுவனத்தாருக்கும், நல்லமுறையில் அச்சிட்டுத் தந்த சிவகாசி, ஹேமாகிராபிக்ஸ் அச்சகத்தாருக்கும், ஆசியுரை வழங்கிய பெரியோர்களுக்கும் எனது நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பேரன்புடன்

சிவசரணகமலைக சரண்யன்

G. கார்த்திகேய சிவம்

ஸ்ரீஸ்கந்தகுரு வித்யாலயம்
திருப்பரங்குன்றம்.

சிவமயம்

சிவாலயவழிபாடு

அருட்செல்வம் செல்வத்துட் செல்வம் பொருட்செல்வம்
பூரியார் கண்ணும் உள.

(திருக்குறள்: 241)

தோற்றுவாய்

நாம் பாரதத் திருநாட்டிலுள்ள ஆலயங்களை பார்க்கும்பொழுது நம் மக்கள் ஆன்மீகத்திற்கும், வழிபாட்டிற்கும் எத்தனை முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளார்கள் என்று உணரமுடிகிறது. பொருளியலைக் காட்டிலும், அருளியலுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்ததாலேதான் நம்மக்களால் இவ்வளவு ஆயலங்களை எழுப்ப முடிந்தது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. ஆலயங்கள் வெறும் வழிபாட்டு நிலையங்களாக மட்டுமின்றி கல்விக்கூடங்களாகவும், பல்கலைக்கழகங்களாகவும், நீதிமன்றங்களாகவும், பாதுகாப்புக் கூடங்களாகவும் பல்வேறு வகைகளில் சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கு உதவி இருக்கின்றன என்பதை வரலாற்றின் மூலம் அறிய முடிகின்றது. உண்மையில் சொல்லப்போனால் ஆலய வழிபாடென்பது நம் தேசத்து மக்களின் இரத்தத்தில் ஊறி அவர்கள் வாழ்க்கையோடு பின்னிப் பிணைந்திருப்பதை நாம் இன்றும் காண முடிகிறது.

காலச் சூழலாலும் அதிவேகமான விஞ்ஞான வளர்ச்சியாலும் நம் தேசத்து மக்களின் மனதிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்றாலும் நம் தேசத்தவர்களின் உள் உணர்வை ஆன்மீகத்திலிருந்தோ, இறைவழிபாட்டிலிருந்தோ பிரிக்கவே முடியாது என்பது உண்மை. ஆனாலும் காலத்திற்கு ஏற்ற வண்ணம் நமது வேத சிவாகமங்களில் கூறிய கருத்துக்களை மக்களுக்கு எடுத்துக்கூற வேண்டியது நம் கடமை. விஞ்ஞான வளர்ச்சியினால் வசதிகள் பெருகினாலும் வருத்தங்கள் குறையவில்லை என்பதையும், அமைதியான,

ஆனந்தமான, இன்பமான வாழ்க்கைக்கு ஈச்வரரே வழி என்பதையும் உணர்த்தும் வகையில் சிவாலய வழிபாட்டின் அவசியத்தையும், வழிபாட்டு முறைகளையும் அதனால் ஏற்படுகின்ற பலன்களையும் நமது அருள் நூல்களின் துணையோடு காண்போம்.

மனிதப்பிறவியும் அதன் சிறப்பும்

மனிதப் பிறவி என்பது ஒரு உயிருக்கு பல ஜன்மங்களில் செய்த புண்ணியத்தின் பயனாகவே கிடைத்துள்ளது என்றும் அது மிகமிக அரிதானது என்றும் நமது ஸமய நூல்கள் கூறுகின்றன.

அரிது அரிது மானிடராதல் அரிது - ஒளையையார்

"ജനനം നാஜநമു മൗലം" - ശ്രീശങ്കരാചാര്യ

"ஜந்தானாம் நரஜநம் தூர்லபம்" - ஆதிசங்கரர்

‘வாய்த்தது நுந்தமக்கு ஈதோர் பிறவி’ - திருநாவுக்கரசர்

என்ற வாக்யங்கள் மனிதப் பிறவிவியின் பெருமையைப் பேசுகின்றன. அப்படி என்ன சிறப்பு மனிதப் பிறவியில் இருக்கிறதென்றால் சிந்தித்து செயல்படும் ஆற்றலாகிய பகுத்தறிவேயாகும். இதையே ஆங்கிலத்தில் The Power of Discrimination என்பர். அந்த சக்தி இருந்தாலும் அதை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு மனிதனால் தன்னுடைய வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் என்ன? அதை அடையும் வழி யாது? நான் யார்? எனது பிறவிக்குக் காரணம் என்ன? என்பது போன்றவற்றையெல்லாம் தெரிந்துகொள்ள இயலவில்லை. இக்குறையை நீக்குவதற்காகவே எல்லாம் வல்ல பரமேச்வரன் வேதம், சிவாகமம் போன்ற அருள் நூல்களை அருளியுள்ளார்.

தனது சுய அறிவுடன், வேத சிவாகமங்களின் அறிவையும் பெற்றுக்கொண்ட மனிதன் வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் சிவபரம்பொருளை அடைவதே என்பதை உணர்வான்.

உடம்பினால் ஆய பயனாவதெல்லாம்

உடம்பினுள் உத்தமன் காண் - ஓளவையார்.

பெறுதற்கரிய பிறவியைப் பெற்றும்

பெறுதற்கரிய பிராணடி பேணார்

பெறுதற்கரிய பிராணிகளெல்லாம்

பெறுதற்கரிய பேரிழந்தாரே - திருமூலர்

பிறவிப்பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்

இறைவன் அடி சேராதார் - திருவள்ளுவர்

ஊமபூமம் பூமபூமம் ஊமபூமம் யெழுபதுவாணி ஸாஸாரிவழி |

தெஷாம்ஹி ஜந் ஸாவமபூமம் கூதாயபூமம் தெ நஸாத்தூதா ||

தூர்லபம் ப்ராப்ய மானுஷ்யம் யேர்சயந்தி ஸதாஸரிவம் |

தேஷாம் ஹி ஜந்மஸாபல்யம் க்ருதார்த்தாஸ்தே நரோத்தமா: ||

-மஹாபாரதம்

பொருள்: கிடைத்தற்கரிதான மனிதப்பிறவியைப் பெற்று எவர்கள் சிவபெருமானை வழிபடுகிறார்களோ அவர்கள் பிறவிப் பயனை அடைந்தவர்கள். செய்யவேண்டியதைச் செய்தவர்கள். சிறந்த மனிதர்கள்.

மேற்காணும் வாக்கியங்கள் மனிதப் பிறவியின் பயனைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

சுய அறிவு இருந்தும் வேத சிவாகம அறிவு இல்லாத காரணத்தால் “கோலனாய் கழிந்த நாளும் குறிக்கோள் இல்லாது கெட்டேன்” என்று கூறுகிறார் திருநாவுக்கரசர் பெருமான். பெறுதற்கரிய பிறவியைப் பெற்றதன் பயன் பிராணடி பேணுதல், அதாவது, சிவபரம்பொருளை அடைதல் என்பதை உணர்ந்த மனிதனுக்கு அந்நிலையை அடைய உதவும் முகமாக பல்வேறு வழிகளைக் கூறுகின்றன வேத சிவாகமங்கள். அவற்றுள் ஒன்று வழிபாடு ஆகும்.

வழிபாடு - சொற்பொருள் விளக்கம்

வழிபாடு என்ற சொல் பொதுவாக வணங்குதல் என்ற பொருளைத் தருகின்றது. ஆனால் வழிபடுதல் வழிபாடு என்பதன் அடிப்படையில் பார்க்கும்பொழுது அச்சொல் மிகவும்

நுணுக்கமான ஒரு கருத்தை விளக்குவதாக அமைந்துள்ளது என்பதை உணரலாம்.

வழி=பாதை, படுதல்=பின்பற்றுதல். அதாவது வழிபடுதல் என்பது பாதையைப் பின்பற்றுதல் ஆகும். பின்பற்றுதல் என்பதனால் பாதை என்பது முன்னமேயே உள்ளது என்பதும், அதைப் பின்பற்றுதலே நமது கடமை என்பதையும் வழிபடுதல் என்ற சொல் நமக்கு உணர்த்துகிறது. வழி என்பது சிவபெருமானால் அருளிச் செய்யப்பட்ட வேத சிவாகமங்கள் எனவும், பின்பற்றுதல் என்பது வேதசிவாகம வழியைக் கடைபிடித்த ஆசார்யர்களை பின்பற்றுதல் எனவும் அறிய வேண்டும்.

இக்கருத்தை மஹாகவி காளிதாஸர் தனது ரகுவம்சத்தில்
 எவ்வா ளாது, ஐவி கூடிணாசு சூரநொவட்துநஃ வரஃ |
 நவஞீயஃ ப்ரஜாஸூஸூ நியகூ நெடி யகூணா ||

ரேகா மாத்ரமபி ஷுண்ணாத் ஆமநோர்வர்த்மந: பரம் |
 நவ்யதீய: ப்ரஜாஸ்தஸ்ய நியந்துர் நேமி யந்த்ரிணாம் ||

என்று விளக்குகிறார். அதாவது திலீப மன்னனுடைய அரசாட்சியில் மக்கள் மனுகாலம் முதல் பின்பற்றி வந்த வாழ்க்கை முறையையே பின்பற்றினார்கள் என்றும், அவ்வழியை ஒரு நூலளவும் மீறவில்லை என்றும் கூறுகிறார். அதை விளக்கும் வண்ணமாக ஒரு உதாரணமும் தருகிறார். அதாவது பல நாட்கள் ஒரே பாதையில் (தேரை) ரதத்தைச் செலுத்தினால் ரதத்தின் சக்கரங்கள் பதிந்து ஒரு பள்ளம் ஏற்படும். அதற்கு பின்னர் அவ்வழியில் வேறு ஒரு ரதம் செல்லும்போது கூட அந்த ரதமானது அவ்வழியை ஒட்டியே செல்ல முடியும். மீறவே முடியாது. அதுபோல முன்னோர்கள் வாழ்ந்த வாழ்க்கை முறையை ஒரு அணுவளவும் மீறாமல் தீலீப மன்னனது மக்கள் கடைபிடித்ததாக கூறுகிறார் மஹாகவி காளிதாஸர். எனவே வழிபாடு என்பதன் பொருள் பொதுவாக வணங்குதல் என்றாலும் நுண்மையாக அது வேத சிவாகம நெறியைப் பின்பற்றுதலையே உணர்த்துகிறது.

வழிபாட்டின் நோக்கம்

வழிபடும் பக்தனின் மனப்பக்குவத்திற்கேற்ப வழிபாட்டின் நோக்கமும் வேறுபடுகிறது. அவ்வகையில் வழிபாடானது உத்தம பக்தி, மத்யம பக்தி, மந்தபக்தி என்று மூன்று வகையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

மந்த பக்தி என்பது கடவுளிடம் பூரணமான நம்பிக்கை இல்லாத ஒரு நிலை. அந்நிலையில் பக்தன் தனக்கு எப்பொழுது தேவை ஏற்படுகிறதோ அதாவது தோஷங்கள், கஷ்டங்கள் நீங்க வேண்டும் என்பதற்காகவும் அல்லது ஏதாவது பொருள் கிடைக்க வேண்டும்; உதாரணமாக, திருமணம் ஆக வேண்டும், குழந்தை பிறக்க வேண்டும், வேலை கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக மட்டுமே வழிபடுவான். எனவே இந்த நிலைக்கு மந்த பக்தி என்றும், இதை உடையவன் மந்த பக்தன் என்றும் அழைக்கப்படுகிறான். ஒரு சிலர் இவ்வகைப்பட்ட பக்தி தவறு என்று கூறுவர். ஆனால் சாஸ்த்ரம் அங்ஙனம் கூறவில்லை. அவனையும் பக்தன் என்றே அங்கீகாரம் செய்துள்ளது. ஆனால் கடைசிவரையில் இந்நிலையிலேயே இருப்பது சிறப்பல்ல என்றும் கூறுகிறது.

மத்யம பக்தி என்பது சிறிது முன்னேறிய நிலை. இந்நிலையில் பக்தன் கஷ்டம் நீங்க வேண்டுமென்றோ, பொருட்கள் வேண்டுமென்றோ வழிபடுவதில்லை. மாறாக இறைவனை அடைவதையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு அதற்காகவே வழிபாடு செய்கிறான். எனவே இந்த நிலை பக்திக்கு மத்யம பக்தி என்றும், இதை உடையவன் மத்யம பக்தன் என்றும் அழைக்கப்படுகிறான்.

மூன்றாவதான உத்தம பக்தி என்பது இறைவனை அடைந்த ஞானிகளின் நிலை. இந்நிலையில் பக்தனாகிய ஞானி வழிபாடு செய்கிறான். ஆனால் எதையும் வேண்டுவதில்லை. எனவே அவன் செய்கின்ற வழிபாடு இறைவனுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் வகையில் அமைகிறது.

இவ்வகை பக்தி உத்தமபக்தி என்றும் பக்தன் உத்தம பக்தன் என்றும் அழைக்கப்படுகிறான். இதையே பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணர் நான்கு விதமாக பக்தர்கள் தன்னை வழிபடுவதாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

உதாஹிபா ஹஜனௌ ஶாஃ ஜநாஃ ஸுக்ருதிநோர்ஜுன |

சுதௌ ஜிஜ்ஞாஸுஃ சுயாபீஜ்ஞாநீ உ ஹாஷிஹ ||

சதுர்விதா பஜந்தே மாம் ஜநாஃ ஸுக்ருதிநோர்ஜுன |

ஆர்தோ ஜிஜ்ஞாஸுஃ அர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞாநீ ச பரதர்ஷப ||

பரதக்குலதிலகமே அர்ஜுனா! புண்ணியம் செய்த மக்கள் நான்கு விதமாக என்னை வழிபடுகின்றனர். அவர்கள் முறையே

சுதாஃ ஆர்த: (துன்பம் நீங்க வேண்டுபவன்)

சுயாபீஜ் அர்த்தார்த்தீ (பொருள் வேண்டி வழிபடுபவன்)

ஜிஜ்ஞாஸுஃ ஜிஜ்ஞாஸு: (இறைவனை வேண்டுபவன்)

ஜ்ஞாநீ ஜ்ஞானீ (இறைவனை அடைந்தவன்)
எனப்படுபவர்.

இருவகை வழிபாடு

இவ்வகையின்றி வேறுவிதமாகவும் பக்தியானது வழிபாடானது இருவகையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. அவை வைதேயபக்தி, ராகபக்தி என்பன ஆகும்.

வைதேய பக்தி

ஸாதாரண மனிதர்கள் குறிப்பிட்ட பலனைப் பெறுவதற்காகவோ இறைவனை அடைவதற்காகவோ செய்ய வேண்டிய வழிபாட்டிற்கு விதிமுறைகள் உண்டு. அவைகளை மீறிச் செயல்பட அவர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை. எனவே விதியுடன் கூடிய இவ்வழிபாட்டிற்கு வைதேய பக்தி என்று பெயர். நாம் எல்லோரும் இவ்வகையைச் சேர்ந்தவர்கள்.

பெரும் புலர் காலை மூழ்கிப்
 பித்தர்க்குப் பத்தராகி
 அரும்பொடு மலர்கள் கொண்டாங்கு
 ஆர்வத்தை உள்ளே வைத்து
 விரும்பி நல் விளக்குத் தூபம்
 விதியினால் இடவல்லார்க்கு
 கரும்பினில் கட்டிபோல்வார்
 கடவுள் வீரட்டனாரே.

ராக பக்தி

தன்னை மறந்து தன் செயலை மறந்து இறைவன்மேல்
 கொண்ட பேரன்பினால் தோன்றியவாரெல்லாம்
 செய்யக்கூடிய வழிபாடு ராக பக்தி எனப்படும்.
 ராகம்-விருப்பம் எனவே விருப்பத்தின்படி செய்கின்ற
 வழிபாட்டிற்கு ராக பக்தி என்று பெயர். கோடியில் ஒருவர்தான்
 இதுபோன்ற நிலையை அடைவர். எனவே இது விதிவிலக்கு.
 கண்ணப்பநாயனார் செய்த வழிபாடே ராக பக்திக்கு சிறந்த
 உதாரணமாகும்.

முன்னம் அவனுடைய நாமங்கள் கேட்டாள்
 மூர்த்தியவனிருக்கும் வண்ணங் கேட்டாள்
 பின்னையவனுடைய ஆரூர் கேட்டாள்
 பெயர்த்தும் அவனுக்கே பிச்சி ஆனாள்
 அன்னையையும் அத்தனையும் அன்றே நீத்தாள்
 அகன்றாள் அகலிடத்தார் ஆசாரத்தைத்
 தன்னை மறந்தாள் தன் நாமங்கெட்டாள்
 தலைப்பட்டாள் நங்கைத் தலைவன் தாளே.

வழிபாட்டின் இரண்டு வகைகள்: (மற்றொரு விதமாக)

ஆத்மார்த்தம், பரார்த்தம், என இருவகைகளாகக்
 கூறப்பட்டுள்ளது. ஆத்மார்த்தம் என்பது ஒவ்வொரு மனிதனும்
 தன்நலன் கருதி தன் இல்லத்தில் செய்யும் வழிபாடு ஆகும்.

பரார்த்தம் என்பது உலக நன்மையின் பொருட்டு
 பொதுவிடத்தில், திருக்கோயில்களில் ஆதிசைவரால்
 செய்யப்படுகின்ற வழிபாடு ஆகும்.

திருக்கோயில் வழிபாடு

ஆலயங்கள் ஆன்மிக சக்தியை வாரி வழங்கும் இடங்களாகத் திகழ்கின்றன. இறைவன் வகுத்த ஆகம வழியில் நிகழ்த்தப்பெறுகின்ற பூஜைகளாலும், யாகங்களாலும் ஆலயங்கள் மிகவும் ஆற்றல் வாய்ந்தனவாக விளங்குகின்றன. மேலும் நாயன்மார்கள் போன்ற அடியார்களின் தவ வலிமையால் பக்தர்களுக்கு முயற்சியின்றி மன ஒருமைப்பாட்டைத் தரக்கூடிய சக்தி படைத்தவையாக ஆலயங்கள் விளங்குகின்றன. நம்மாலும் அதை உணர முடியும். எனவேதான் இல்லத்தில் எவ்வளவு சிறப்பாக பூஜையைச் செய்தாலும் திருக்கோயில் வழிபாடு அவசியம் என்பதை நமது பெரியோர்கள் வலியுறுத்துகின்றனர்.

கோயிலில்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்
ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று - ஒளவையார்
திருக்கோயில் இல்லாததிருநில் ஊரும் - திருநாவுக்கரசர்
ஆலயம்தானும் அரனெனத் தொழுமே - சிவஞானபோதம்

பி.மு. 2ஆம் நூற்றாண்டில் | - ஸ்ரீமது ஸ்ரீமது
திருக்கோயில் அஸிவாலயம் - ஸ்ம்ருதி ஸங்க்ரஹம்

(கோயில் இல்லா ஊர் வீண்)

எனவரும் அருள்மொழிகள் அக்கருத்தை விளக்குகின்றன.

திருவுருவங்கள்

அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் ப்ரகாசமாகி ஆனந்த பூர்த்தியாகி அருளொடு நிறைந்து விளங்குவது இறைவனின் இயல்பு. இதையே 'ஓர் நாமம், ஓர் உருவம் ஒன்றுமில்லான்' என்று குறிப்பிடுவார் மாணிக்கவாசகப்பெருமான். ஆகமங்கள் நிர்குணம், ப்ரஹ்மம், சிவன் என்று குறிப்பிடுகின்றன. உருவம்

அற்ற இறைவனை மனிதன் வழிபடுவது இயலாது என்ற காரணத்தால் இறைவன் மனிதர்கள் வழிபட்டுப் பயனடையும் பொருட்டு பல்வேறு வடிவங்களை எடுத்து அருள் புரிகிறார்.

யநாந பஹா நிதிதாய நிஹைஃ ஸகஹைஃ ஹவெஸு |
த்யாநபூஜா நிமித்தாய நிஷ்களம் ஸகளம் பவேத் |

த்யானம் மற்றும் பூஜை செய்வதன் பொருட்டு உருவமற்ற இறைவன், உருவத்தைக் கொண்டார்.

சுநஹு ஹாய ஹதாநாஃ ஸௌஹாயா மஹுதே தநஹு |
அநுக்ரஹாய பக்தாநாம் ஸ்வேச்சயா க்ருஹ்ணதே தநம் |

பக்தர்களுக்கு அருள்புரியும்பொருட்டு இறைவன் தன் இச்சையால் உடலை எடுக்கிறார், என்ற வாக்கியங்கள் விளக்குகின்றன. இறைவன் உடலை எடுக்கிறான் என்றாலும் அவ்வுடல் நமது உடலைப் போன்ற பூத உடலன்று. அது மந்தர உடல் என்று கூறுகின்றது சைவாகமம்.

வணுஜை, தநஹுஷைவஃ ஸகஹைஃ பரிவஹுதே |
பஞ்ச மந்த்ரதநுர்தேவஃ ஸகளஃ பரிபத்யதே |

மேலும் ஆலயத்துள் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கும் திருவுருவங்கள் இறைவனது மஹிமைகளையும் குணங்களையும் ப்ரதிபலிப்பவைகளாக விளங்குகின்றன. ஒவ்வொரு மூர்த்திக்கும் ஒரு சிறப்பு குணம் உண்டு. எனவே பல தேவதைகளை வழிபடும் பக்தன் அதிகநேரம் இறைவனது சிந்தனையிலேயே இருக்கும் ஆற்றலைப் பெறுகின்றான். இறைவனது பல்வேறு குணங்களை வழிபட்டு, வழிபட்டு தானும் அந்த குணங்களைப் பெறுகிறான் என்பதும் நிச்சயம்.

தம் யதா யதா உபாஸஸ்வ தஷைவ ஹவதி |
தம் யதா யதா உபாஸ்யே ததேவ பவதி |

"As you think so you become."

எனும் வாக்யங்களின் மூலம் அக்கருத்து விளங்குகின்றது.

அரசாங்கச் சட்டமும், ஆண்டவன் சட்டமும்

அரசாங்கம் நாட்டு நலனைக் கருத்தில் கொண்டே செயல்படுகிறது என்றாலும் அது சட்டம் என்ற கருவியின் மூலமே கருவிக்கு உட்பட்டே நலன்களைச் செய்ய இயலும். மக்களும் சட்டத்திற்கு உட்பட்டே நலன்களை அனுபவிக்க இயலும். அரசாங்கமும் தன் இஷ்டத்திற்கு செயல்பட முடியாது. மக்களும் தங்கள் இஷ்டத்திற்குச் செயல்பட முடியாது.

அதுபோல ஆலயங்கள் உலக நன்மையின் பொருட்டு பூஜைகள் நடைபெறும் இடங்கள் என்றாலும் எவ்விதமாக பூஜை செய்ய வேண்டும் என்பதற்கும், பக்தர்கள் எங்ஙனம் வழிபாடு செய்ய வேண்டும் என்பதற்கும் ஆகமங்கள் சட்டங்களைப் போல விளங்குகின்றன. நாட்டு நலன் கருதி யார் வேண்டுமானாலும் எப்படி நாட்டில் செயல்பட முடியாதோ, அவ்வாறே ஆலயங்களிலும் உலக நலன் கருதி யார் வேண்டுமானாலும் எப்படி வேண்டுமானாலும், எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் வழிபாட்டைச் செய்ய முடியாது.

காலத்தின் தேவை கருதி சட்டங்களில் திருத்தமோ மாற்றமோ செய்வதுபோல ஆகமங்களிலும் செய்யலாமோ எனில் செய்யக்கூடாது. ஏனெனில் சட்டமும் அதன் மாற்றத்தினால் ஏற்படும் விளைவுகளும் கண்கூடானவை.

ஆனால் ஆகமங்கள் நம் கண்ணுக்கும், கருத்துக்கும் அப்பாற்பட்ட விஷயங்களைக் கூறுகின்றன. அவற்றை மாற்றுவதற்கான சக்தி நம்மிடம் இல்லை. எனவே அவற்றைப் பின்பற்றுதலே நமது கடமையாகும்.

அப்படியானால் ஆலயங்களில் தவறே நடக்காதா? என்றால் மனிதன் எங்கெல்லாம் இருக்கிறானோ அங்கெல்லாம் தவறு நடக்கும். அதுபோல ஆலயங்களிலும் தவறு நடக்கலாம். அந்நிலையிலும் அரசன் தன் இஷ்டப்படியோ அல்லது அரசாங்கத்தின் சட்டப்படியோ செயல்படல் கூடாது.

ஆகம நெறியை பின்பற்றுவதே, அதாவது ஆகமங்களில் காணப்படும் ப்ராயச்சித்தம் என்ற பகுதியில் கூறிய வழியில் தவறை திருத்த வேண்டும் என்பதை திருமூலரின் கீழ்க்காணும் திருமந்திரம் உணர்த்துகிறது.

தத்தம் சமயத்தகுதி நில்லாரை
அத்தன் சிவன் சொன்ன ஆகம நூல்நெறி
எத்தண்டமும் செய்யும் அம்மையில் இம்மைக்கே
மெய்த்தண்டம் செய்வதவ்வேந்தன் கடனே.

ஆலயமும் அர்ச்சகரும்

ஆலயத்தைப் பற்றிய இவ்விஷயத்தில் அர்ச்சகரைப் பற்றியும் சொல்ல வேண்டியது அவச்யம்.

இறைவனுக்கும், பக்தனுக்கும் நடுவில் தரகரைப் போல அர்ச்சகர் எதற்கு என்று ஒரு சில அறிவு ஜீவிகள் கேள்வி கேட்கிறார்கள்.

இவர்கள் ஆலயத்தில் அர்ச்சகரின் பங்கு என்ன என்பதைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. ஏனெனில் தரகர் என்பவர் ஒரு பொருளை வாங்குபவருக்கும் விற்பவருக்கும் இடையில் செயல்படுபவரே.

அப்படியானால் ஆலயத்தில் விற்கப்படும் பொருள் என்ன? விற்பவர் யார்? என்பதெல்லாம் தெரியவில்லை.

மற்றொரு சாரார் அர்ச்சகர்கள் தாங்கள் உலக நன்மையின் பொருட்டு பூஜை செய்கிறோம் என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் எங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள எங்களுக்குத் தெரியும், எங்களுக்காக அர்ச்சகர்கள் பூஜை செய்ய வேண்டாம். நாங்களே செய்துகொள்கிறோம் என்கிறார்கள்.

இவர்கள் உலகம் என்பது இவர்கள் மட்டுமே என்று நினைப்பவர்கள் போலும்.

உலகம் என்பது உயர்ந்தோர் மாட்டே என்ற காரணத்தினாலோ?

ஆனால் ஆலய வழிபாட்டிற்கு அடிப்படையாக விளங்கும் ஆகமங்கள் அர்ச்சகரைப் பற்றியும், ஆலய வழிபாட்டின் நோக்கத்தையும் தெளிவாக விளக்குகின்றன.

ஆலய வழிபாட்டின் நோக்கம்

ஸவெஷ்டாஸக்ஷணாயுய மூஜாஜிஷு விஸெஷத: |
ஸூபிதம் விபிநா விஜ்ஜம் ஸுஸெஷ்டா ஜுநிவிநுஸெ: ||
ஸயஜுஜுத விஜ்ஜு ப்ரதிஜாஷுஸுஸாதக: |
தத்பராப்தம் ஸமாப்யாதம் ஸவெஷ்டாஜு சூதந: வய: ||

-ஸ்ரீஸகபுவகாஸணாமஜ:

ஸர்வேஷாம் ரக்ஷணார்த்தாய க்ராமாதிஷு விஸேஷத: |
ஸ்தாபிதம் விதிநா லிங்கம் ஸுரைர் வா முநிபிர் நரை: ||
ஸவயமுத்பூதலிங்கஞ்ச ப்ரதிமாஞ்சேஸ்வராத்தமகம் |
தத்பரார்த்தம் ஸமாப்யாதம் ஸர்வேஷாம் ஆத்மந:பலம் ||

-ஸ்ரீமத்பூர்வகாரணாகமம்

பொருள்

(உலகிலுள்ள) அனைவரின் நல்வாழ்வின் பொருட்டு கிராமம் (நகரம், பட்டணம்) போன்ற இடங்களில் விசேஷமான முறையில் தேவர்களாலோ, முனிவர்களாலோ, அல்லது மனிதர்களாலோ முறைப்படி ஸ்தாபிக்கப்பட்ட லிங்கத்தினையோ, தான் தோன்றியாகிய ஸ்வயம்பு லிங்கத்தினையோ, இறைத்தன்மை பொருந்திய சிலைகளையோ பூஜை செய்வது என்பது பரார்த்தம் எனப்படும். அந்த பரார்த்த பூஜையின் பலன் அனைத்து உயிர்களுக்கும் உரியதாகும்.

அர்ச்சகர் யார்? அவரது பணி என்ன?

சிவாலயங்களில் பூஜை செய்யும் அர்ச்சகர்களுக்கு ஆதிசைவர்கள், சிவப்ராஹ்மணர், சிவவேதியர், சிவவிப்ரர், சிவாசார்யர் போன்ற பல பெயர்கள் உண்டு. அவர்கள் பரார்த்த

பூஜை எனும் திருக்கோயில் பூஜை செய்வதன் பொருட்டு சிவபெருமானால் நேடியாக தீக்ஷிக்கப் பெற்ற கௌசிகர் முதலான ரிஷிகளின் வம்சத்தில் வந்தவர்கள் என்றும் பூஜையானது அவர்களாலேயே செய்யப்படவேண்டும் என்பதும் ஆகமங்களும் பெரிய புராணமும் கூறும் செய்தி.

வாஸுத்யஜநம் காயுடம் ஸிவவிவெபுஷு நித்யஸஃ ।

பரார்த்த யஜநம் கார்யம் ஸிவவிப்ரைஸ்து நித்யஸஃ।

பரார்த்த பூஜை எனும் திருக்கோயில் பூஜையானது ஆதிசைவரான சிவவிப்ரராலேயே தினமும் செய்யப்பட வேண்டும்.

எப்போதும் இனியபிரான் இன்னருளால் அதிகரித்து
மெய்போத நெறிவந்த விதிமுறைமை வழுவாமே
அப்போதைக் கப்போதும் ஆர்வமிடும் அன்பினராய்
முப்போதும் அர்ச்சிப்பார் முதற்சைவராம் முனிவர்

-ஸ்ரீமத் சேக்கிழார் சுவாமிகள், பெரியபுராணம்

தெரிந்துணரின் முப்போதும் செல்காலம் நிகழ்காலம்
வருங்காலமானவற்றின் வழிவழியே திருத்தொண்டின்
விரும்பியவர்ச்சனைகள் சிவவேதியார்க்கே உரியன அப்
பெருந்தகையார் குலப்பெருமை யாம் புகழும் பெற்றியதோ

-ஸ்ரீமத் சேக்கிழார் சுவாமிகள் - பெரியபுராணம்.

மேற்கூறிய கருத்துக்களின் மூலம் அர்ச்சகர் தரகர் அல்ல என்பதும் அவர் சிவபெருமானின் ஆணையால் தான் உலக நன்மைக்கான பரார்த்த பூஜைகளைச் செய்கிறார் என்பதும் தெளிவாக விளங்குகிறது.

இனி ஆலய பூஜையில் அர்ச்சகரின் பங்கு என்ன என்பதைப் பார்ப்போம்.

திருக்கோயிலுள் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்படும் மூர்த்திகள் (விக்ரஹங்கள்) மூன்று காரணங்களால் தெய்வத்தன்மையை அடைகின்றன என்று ஆகமங்கள் கூறுகின்றன.

சுஷ்டுகஸ்ய ப்ரஹ்மவெந் சுஷ்டுகஸ்யாதிஸாயநாக் ।
சூக்சிமஸ்யஸ்ய ஸிம்ஸாநாஃ ஸிவாஹவதி ஷேவகீ ॥

அர்ச்சகஸ்ய ப்ரபாவேந அர்ச்சநஸ்யாதிஸாயநாத் ।
ஆபிரூப்யாச்ச பிம்பாநாம் ஸிலாபவதி தேவகீ ॥

அர்ச்சகருடைய மனோபாவனையினாலும், அர்ச்சனையின் சிறப்பாலும், விக்ரஹத்தின் அழகினாலும் சிலையானது தெய்வத்தன்மையை அடைகிறது.

இறைவனது ஸாந்நித்யம் நிலை பெறுவதற்கு ஆசார்யனின் தவ வலிமையே காரணம் என்கிறது மற்றொரு வாक்யம்;

சுஷ்டுகஸ்ய தவொயொமாக் ஷேவஸாந்நித்யம்ருச்சதி ।
அர்ச்சகஸ்ய தபோயோகாத் தேவஸாந்நித்யம்ருச்சதி ।

மூர்த்திகளை (விக்ரஹங்களை) எண்ணை தேய்த்து, நீராட்டி, வஸ்த்ரம் சாற்றி தன் குழந்தையைப் போல கவனிக்கும் ஆசார்யன், தன்னை பல்வேறு நேரங்களில் எவ்வாறு நினைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று ஆகமங்கள் கூறுகின்றன.

சுவாஹநாதி காவெதௌ சூக்சாயெபா மூரூரூவயுக் ।
சூக்சிமஸ்யஸ்ய ஸிம்ஸாநாஃ ஸிவாஹவதி ஷேவகீ ॥
நெவெஷு யூவ ஶீவாஷன சுஷ்டுகெ ஶ்ருரூவவாந் ।
ஸௌதூப்யுகூரிணை காவெகூகாயெபா ஹதூரூவவாந் ॥
ஆவாஹநாதி காலே து ஆசார்யோ குருருபத்ருத் ।
அபிஷேகாத்யலங்காரேத்வாசார்யோ மாத்ருருபவாந் ॥
நைவேத்ய தூப-தீபாதெள அர்ச்சனே மந்த்ரருபவாந் ।
ஸ்தோத்ர ப்ரதக்ஷிணை காலேத்வாசார்யோ பக்தருபவாந் ॥

ஆவாஹனம் முதலான காலத்தில் ஆசார்யன் குருருபமாகவும், அபிஷேக அலங்கார காலத்தில் தாயைப் போலவும், நைவேத்யம் முதலான சமயத்தில் மந்த்ர

சிவாலய வழிபாடு **சிவாலயங்களில் செய்யத்தகாத குற்றங்கள்**
 ரூபமாகவும், ஸ்தோத்ரம் மற்றும் ப்ரதக்ஷிண காலத்தில் பக்தனைப் போலவும் ஆச்ார்யன் தன்னைப் பாவித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மற்றொரு வாக்கியமோ இன்னும் ஒருபடி மேலாக 7 வித லிங்கங்களில் அர்ச்சகனும் ஒன்று என்று கூறுகிறது.

மொபுௌ ஸிவௌ ஞானௌ ப்ராக்ரௌ ஸுவிஹ்ௌ |
 ஸுபுக்ஷௌ ஞௌவிஹ்ௌ ஸுபுக்ஷௌ ஸுபுக்ஷௌ ||
 கோபுரே ஸிகரே த்வாரே ப்ரகாரே பலிபீடகே |
 அர்ச்சகே மூலலிங்கே ச ஸப்தலிங்கஸ்ய தர்ஸநம் ||

அதையே, ஸுபுக்ஷௌ ஹ்ரஹ்ரஹ்ரஹ்ரஹ் - அர்ச்சகஸ்து ஹரஸ்ஸாஷாத் அதாவது அர்ச்சகர் சிவபெருமானே என்று ஒரு பழமொழி தெளிவுபடுத்துகிறது.

இவ்வளவு பெருமை கொண்ட அர்ச்சகர்கள் இன்று கூலிக்கு வேலை செய்பவர்களாக சித்தரிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். அது அவர்களின் பிழையல்ல. காலத்தின் கோலமே என்பதையும் அதன் காரணத்தையும் கீழ்க்காணும் திருக்குறள் உணர்த்துகிறது.

ஆபயன் குன்றும் அறுதொழிலோர் நூல் மறப்பர்
 காவலன் காவான் எனின்.

பாரதியும் சொன்னான்,

“பேய்கள் அரசாண்டால் பிணம் தின்னும் சாத்திரங்கள்” என்று. அது உண்மையே என்பதை நம்மால் நிதர்சனமாகக் காணமுடிகிறது. என்ன நடந்தாலும் நடக்கட்டும் ஆண்டவனே துணை என்பதை உணர்ந்து வழிபாட்டின் அங்கங்களைப் பற்றிச் சிந்திப்போம். அனைவரும் வழிபடும் இடமாகிய ஆலயங்களில் வழிபடுவதற்கென சில நியமங்களை ஆகமங்கள் விதித்திருக்கின்றன. அவற்றுள் செய்யத்தகாத செயல்களும், செய்யத்தக்க செயல்களும் அடங்கும். அவற்றைக் காண்போம்.

சிவாலயங்களில் செய்யத்தகாத குற்றங்கள்

அகாலத்தில் (அதாவது திரை போட்டிருக்கும் நேரம், கதவு சாத்தப்பட்ட பிறகு) தர்சனம் செய்தல், நெற்றிக்கு விபூதி இடாமல் செல்லல், செருப்புக் காலுடன் செல்லுதல், கோபுரம், விமானம், தெய்வமூர்த்திகள் ஆகியவற்றின் நிழலைத் தாண்டுதல், வாஹனத்தில் செல்லுதல், ஆண்கள் உடலின் மேற்பாகத்தை மூடிச்செல்லுதல், தலைமுடியை பின்னால் அவிழ்த்துத் தொங்கவிடுதல், தலைமுடியைக் காயவைத்தல், மூக்கு சிந்துதல், தும்முதல், கோட்டுவாய் விடுதல், வாயில் எதையாவது மென்னுதல், பேசுதல், வேகமாகச் சுற்றுதல், தீபம் அணையும்படி மூச்சுவிடுதல், வாயால் ஊதி அணைத்தல், மற்ற ஆலயங்களைப் பற்றிக் கூறுதல், கை கால்களை நீட்டி அமர்தல், படுத்தல், உறங்குதல், சிரித்தல், அழுதல், அடித்தல், சண்டைபோடுதல், எச்சில் துப்புதல், மலஜலங்கழித்தல், விளையாடுதல், வெற்றிலை போடுதல், தெய்வங்களுக்குப் பின்புறத்தைக் காட்டி நின்றல், இறைவனுக்குச் சாற்றப்பட்ட பொருள்களைத் தாண்டுதல், தொடுதல், சிவபெருமானுக்கும் வருஷப பலி பீடங்களுக்கும் நடுவே போதல், கவனமின்றித் தொடுதல், ஒரு கையால் நமஸ்காரம் செய்தல் ஆகியவை சிவாலயங்களில் செய்யத்தகாதவை யாம். இச்செயல்கள் விபரீதமான பலன்களை ஏற்படுத்தக் கூடியவையாகும். எனவே பக்தர்கள் இவ்விஷயங்களில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

வழிபாட்டின் அங்கங்கள்

மேற்கூறிய குற்றங்களைத் தவிர்த்து தரிசனம், ஸ்துதி, ஜபம், ப்ரதக்ஷிணம், நமஸ்காரம் எனும் ஐந்து அங்கங்களுடன் வழிபாட்டைச் செய்ய வேண்டும். அவற்றைக் காண்போம்:

தர்சனம் ஔஸ்நம்

ஔஸ்நம் - தர்சனம் என்ற சொல் ஔஸ்னத்தெ ஐகி ஔஸ்நம் த்ருஸ்யதே இதி தர்சனம் என்பதன் அடிப்படையில் பார்த்தல் எனும் பொருளைத் தருகின்றது. ஸாதாரணமாக நாம் ஒரு

பொருளைப் பார்ப்பதற்கும், கோபுரம், ஆலயத்தில் உறைகின்ற மூர்த்திகளைப் பார்ப்பதற்கும் வேறுபாடு உண்டு. உதாரணமாக நாம் கண்ணாடி என்ற ஒரு பொருளைப் பார்க்கும்போது கண்ணாடி என்ற எண்ணம் மட்டுமே நமது எண்ணத்தில் தோன்றும். ஆனால் ராஜகோபுரம் மற்றும் மூர்த்திகளைப் பார்க்கும்போது இறைவன் அவற்றில் உறைந்திருக்கிறான் என்ற எண்ணம் ஏற்படுகிறது. காரணம் எங்கும் இறைவன் இருக்கிறான் என்றாலும் திருக்கோயில்கள் மற்றும் பக்தனின் மனது ஆகிய இடங்களில் சிறப்பாக விளங்குகிறான் என்பதே ஆகும். எனவே திருக்கோயில்களில் விளங்குகின்ற இறைவனின் ஆற்றலும், பக்தனின் மனோபாவமாகிய பக்தியும் இணையும் போது இறைத்தன்மையின் வெளிப்பாட்டை நம்மால் புரிந்துகொள்ள இயலும். எனவே தான் ஸ்ரீமத் அருணந்தி சிவனார், ‘‘ திருக்கோயில் உள்ளறையும் மூர்த்தி தனை சிவனெனவே கண்டவர்க்கு அவனுறைவான் அங்கே’’ என்று குறிப்பிடுகிறார். திருக்கோயில்களின் அளவும், அங்கு வைக்கப்பட்டுள்ள இறைவனின் மஹிமைகளை விளக்குகின்ற பல்வேறு வடிவங்களும், ஆலயத்திற்குள் சென்று பார்க்கும் பக்தனின் அலைகின்ற மனதை ஒருநிலைப்படுத்தும் தெய்வீக ஆற்றல் உடையவையாக விளங்குகின்றன. எனவே தர்சனம் என்பது திருக்கோயில் வழிபாட்டின் முதல் மற்றும் முக்கியமான படி ஆகும்.

தர்சனம் செய்தல் என்பது பக்தன் இறைவனை அணுஅணுவாகப் பார்த்து அனுபவிப்பதாகும். நமது ஆசார்யர்கள் செய்த ஸ்தோத்ரங்களைப் பார்த்தால் அவர்கள் இறைவனை எவ்வாறு கண்டு இன்புற்றிருக்கிறார்கள் என்பதை நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியும். பாதாதி கேசாந்த வர்ணணஸ்தவம், ஸௌந்தர்யலஹரீ, அபிராமி அந்தாதி போன்ற நூல்கள் இறைவனது உருவத்தை அணுஅணுவாக அனுபவித்து வர்ணிப்பவை. திருநாவுக்கரசர் பெருமானோ இறைவனது உருவத்தைப் பார்ப்பதற்காக மனிதப்பிறவி எடுத்துக்கொண்டே இருக்கலாம் என்று கூறுகிறார்.

குனித்த புருவரும் கொவ்வைச் செவ்வாயில் குமின்சிரிப்பும்
பனித்த சடையும், பவளம் போல் மேனியில் பால் வெண்ணீரும்

இனித்தமுடைய எடுத்த பொற்பாதமும் காணப்பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே இம்மாநிலத்தே....

ஒன்பதாம் திருமுறை ஆசிரியர்களுள் ஒருவராகிய
சேந்தனார் பெருமானார் சிவபெருமானைக் கண்டு
அனுபவித்த ஸுகத்தை அவர் பாடலிலேயே நமக்கு
அருள்கிறார். அப்பாடால்

கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணை மாகடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்கமலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்ற எஞ் சிவனைத்
திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டு கண்(டு) உள்ளம்
குளிரஎன் கண்குளிர்ந்தனவே.

ஸ்துதி - ஸூதி :

அடுத்தபடியாக ஸூதி - ஸ்துதி: என்பது விளங்குகிறது.
ஸூதியை ஐதி ஸூதி: - ஸ்தூயதே இதி ஸ்துதி: என்பதன்
அடிப் படையில் துதித்தல் என்பது பொருளாகிறது. இறைவனை
தர்சனம் செய்தால் மட்டும் போதாது. அவன் புகழை நாவாரப்
பாட வேண்டும் என்பதே ஸ்துதி என்பது நமக்கு உணர்த்தும்
தத்வமாகும். இறைவனது மஹிமையையும் பெருமையையும்
நாம் அறிந்திருந்தால்தான் துதி செய்வது என்பது ஸாத்யமாகும்.
அதனால் இறைவனது மஹிமைகளை உணர்த்தும் நூல்களை
பக்தன் அறிந்திருக்க வேண்டும் என்பது இங்கு குறிப்பால்
உணர்த்தப்படுகிறது. நமது கலாச்சாரத்தில் இறைவனது
மஹிமைகளை கதை வடிவத்தில் கூறும் பணியைச் செய்து
வந்தவர்கள் தாத்தா, பாட்டிகள். இது பரம்பரை பரம்பரையாக
வந்த ஒரு விஷயம். கூட்டுக் குடும்பத்தில் பெற்றோரைக்
காட்டிலும் குழந்தை அதிக நேரம் இருப்பது தாத்தா,
பாட்டிகளிடத்தில் தான். அதனால் இறைவனது மஹிமைகளை
விளக்கும் கதைகளும், ச்லோகங்களும், பாடல்களும்

குழந்தையின் மனதில் பசுமரத்தில் ஆணிபோல் பதிந்து விடுகிறது. எனவே அது ஆலய வழிபாடு செய்யும்போது பாடல்களைப் பாடித் துதித்தல் என்பதைச் செய்வது ஸுலபமாகிவிடுகிறது.

நமது நாட்டில் துதிகளுக்குப் பஞ்சமே இல்லை. லக்ஷக் கணக்கான ஸ்தோத்ரங்கள், பன்னிரு திருமுறைப்பாடல்கள், அருணகிரி நாதர், அபிராமி பட்டர், பட்டினத்தார், தாயுமானவர் இன்னும் எத்தனையோ அடியார்கள் அருளிய பாடல்கள் இறைவனை நாம் துதிப்பதுற்கு உதவி புரிகின்றன.

இயல்பாகவே வினையின்நீங்கி விளங்கும் இறைவனை பொருளுடைய பாமாலைகளால் புகழ்ந்து பாடியவர்களுக்கு, பிறவிக்குக் காரணமாகிய நல்வினை, தீவினை இரண்டுமே அணுகாது என்கிறார் வள்ளுவப் பெருந்தகை.

இருள்சேர் இருவினையும் சேரா இறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.

ஸ்ரீமத் ஸுந்தரமூர்த்தி ஸ்வாமிகள் இறைவனை வாழ்த்தி, அதாவது துதி செய்து வழிபடுதலாலேயே மண்ணுலகத்தினர் பொன்னுலகம் பெறலாம் என்பதை நான் கண்டுகொண்டேன் என்பதை கையிலைமலையில் சென்றவுடன் கூறுகிறார்.

மண்ணுலகிற் பிறந்து நும்மை வாழ்த்தும் வழியடியார்
பொன்னுலகம் பெறுதல் தொண்டனேனினு கண்டொழிந்தேன்
விண்ணுலகத்தவர்கள் விரும்ப வெள்ளையானையின் மேல்
என்னுடல் காட்டுவித்தான் நொடித்தான் மலை உத்தமனே.

அடுத்தது ப்ரதக்ஷிணம் - பூஜகூழிணா?

ப்ரதக்ஷிணம் என்ற சொல் பூமதஃ க்ஷூழிணா - ப்ரகதஃ தக்ஷிணம் என்பதன் அடிப்படையில் வலம் வருதல் என்ற பொருளைத் தருகின்றது.

க்ரியயா ஜபாஹவஃ ஹி பூணவணு பூஜகூழிணா |
க்ரியயா ஜப ரூபம் ஹி ப்ரணவந்து ப்ரதக்ஷிணம் |

அதாவது ப்ரதக்ஷிணம் என்பது உடலால் செய்கின்ற ப்ரணவ = ஓங்கார மந்த்ர ஜபம் ஆகும் என்று நமது சாஸ்த்ரங்கள் கூறுகின்றன.

ப்ரதக்ஷிணம் என்பதன் பொருள்:

பு. ஹிந்தி ஹம் ஸவது. ஷகாரொ ஜொக்ஷவிலிசிஷி. |
 கூழிகாராக் கூழ்தெ ரொம: ணகாரம் ஸ்ரீ பு. ஹாயக்ஷ ||
 பு. ஷகரிணாண்ட ஸம்யொமாக் பு. ஷகரிணலிதி ஸ்ரூதக்ஷ ||
 ஸ்ரீஷக் சும்ஸாஜஹமஜ:

ப்ரச்சிந்தி பயம் ஸர்வம் தகாரோ மோக்ஷஸித்தித: |

க்ஷகாராத் ஷ்யதே ரோக: ண காரம் ஸ்ரீப்ரதாயகம் ||

ப்ரதக்ஷிணார்ண ஸம்யோகாத் ப்ரதக்ஷிணமிதிஸ்ம்ருதம் |

-ஸ்ரீமத் அம்ஸாமதாகமம்

பு. ஷகரிண: - ப்ரதக்ஷிணம் என்ற சப்தத்தில் பு. - ப்ர என்ற எழுத்து பயத்தை முழுவதும் போக்கவல்லதாகவும், ஷ - த என்ற எழுத்து மோக்ஷத்தைக் கொடுக்க வல்லதாகவும், கூழி - க்ஷி என்ற எழுத்து நோய்களை அழிக்க வல்லதாகவும், 'ண' என்ற எழுத்து செல்வத்தை வழங்க வல்லதாகவும் உள்ளது. இவ்வாறு பு. ஷகரிண - ப்ரதக்ஷிண என்ற எழுத்துக்களின் சேர்க்கையால் பு. ஷகரிண: - ப்ரதக்ஷிணம் என்ற சொல் உண்டானது.

பு. ஷகரிண: - ப்ரதக்ஷிணம் அல்லது வலம் வருதல் என்பது இறைவனது ஸந்திதியை வலப்புறமாகத் தொடங்கிச் சுற்றுதல் ஆகும். இங்கு ஒரு நுணுக்கமான கருத்து மறைந்து விளங்குகிறது. அதாவது வலம் என்பது தர்மம் என்றும் இடம் என்பது அதர்மம் என்றும் பொருள் கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுது வலம் வருதல் என்ற செயலானது நான் தர்மத்தைப் பின்பற்றுகிறேன் என்பதை நாம் இறைவனுக்கு அறிவிக்கும் விதமாக அமைகிறது.

ப்ரதக்ஷிணம் செய்யும் முறை - பூ, ஷக்ரிண சூ 23 ப்ரதக்ஷிண க்ரமம்

சூலஹ பூ ஸவா நாரீ தென வுணு யயா வடபூ ।
வஹனீ ஸநகெய்யாதி தயா கூய்யாசு பூ, ஷக்ரிணஸூ॥
பஹாதுஹாணா மஹாசு கூரள உமந வஜிபுதள
ஸூதி வ்யாசா ஹாதி ய்யாநம் உதாஸூ பூ, ஷக்ரிணஸூ॥

ஆஸந்-ந-ப்ரஸவா நாரீ தைலபூர்ணம் யதா கடம்।
வஹந்தீ ஸநகைர் யாதி ததா குர்யாத் ப்ரதக்ஷிணம்॥
பதாத் பதாந்தரம் கச்சேத் கரெள சலன வர்ஜிதௌ।
ஸ்துதிர் வாசா ஹருதி த்யாநம் சதுரங்கம் ப்ரதக்ஷிணம்॥

நிறைமாத கர்ப்பிணிப் பெண் கையில் எண்ணை
நிரம்பிய குடத்தைக் கொண்டு நடக்கும்போது எவ்வளவு
மெதுவாக, நடப்பாளோ அவ்வளவு மெதுவாக வலம் வருதல்
வேண்டும்.

அடிமேல் அடி எடுத்து வைத்தல், கைகளை ஆட்டாமல்
இருத்தல், வாயினால் இறைவன் புகழைப்பாடுதல், இதயத்தில்
இறைவனை தியானித்தல் ஆகிய நான்கு அங்கங்களைக்
கொண்டதாக வலம் வருதல் அமைய வேண்டும்.

ப்ரதக்ஷிண எண்ணிக்கை - பூ, ஷக்ரிண ஸஹஸூ ப்ரதக்ஷிண ஸங்க்யா

ஹகவிம்ஸதி ஸஹஸூதஸு உதூகணு பூ, ஷக்ரிணஸூ।
பூ, ஷக்ரிண ஷக்ரி கூய்யாசு ஹகம் வா தூயஜெவவா॥
பஹுவா ஸபுவா ஜெவ ஸவபு பாவ நிவருத்யே ॥

ஏகவிம்ஸதி ஸங்க்யாதம் உத்தமந்து ப்ரதக்ஷிணம்।
ப்ரதக்ஷிணமதோ குர்யாத் ஏகம் வா த்ரயமேவ வா।
பஞ்சவா ஸப்த வா சைவ ஸர்வ பாப நிவ்ருத்தயே।

21 முறை ப்ரதக்ஷிணம் செய்தல் உத்தம ப்ரதக்ஷிணம்
ஆகும். அல்லது 3-5-7 என்ற எண்ணிக்கையிலும் பாபங்கள்
நீங்கும் பொருட்டு ப்ரதக்ஷிணம் செய்யலாம்.

ப்ரதக்ஷிணத்தின் பலன் ப்ரதக்ஷிண வரது?

வஷை வஷைஸ்வரூபஸு வரதுவாஸுதி ஜாநவ: ||

பதே பதேஸ்வமேதஸ்ய பலமாப்நோதி மாநவ:!

முறையாகச் செய்யும் ப்ரதக்ஷிணத்தால் ஒவ்வொரு அடிக்கும் ஒரு அச்வமேத யாகத்தை செய்த பலனை மனிதன் அடைவான்.

ஆக்கையாற் பயனென் அரன் கோயில் வலம் வந்து

பூக்கையால் அட்டிப் போற்றி எண்ணாத இவ்வாக்கையாற் பயனென்?

ஜபம்: ஜப:

ஜப: ஜபம் என்ற சொல் ஜபுதெ ஐதி ஜப: ஜப்யதே இதி ஜப: என்பதன் அடிப்படையில் ஜபித்தல் என்னும்பொருளைத் தருகின்றது.

ஜகாரொ ஜந விஷ்டு: வகார: வாவநாஸந:!

ஜநவாவஹரொ யஸூக் ஜவ ஐதஸூதெ வுஸெய: ||

ஜகாரோ ஜந்மவிச்சேத: பகார: பாபநாஸந:!

ஜந்மபாபஹரோ யஸ்மாத் ஜப இத்யுச்ச்யதே புதை:!

‘ஜகாரம்’ என்ற எழுத்து பிறவிப் பிணியை நீக்கும். ‘ப’ என்ற எழுத்து பாபங்களை நீக்கும். எனவே பிறவிப் பிணிக்குக் காரணமாகிய பாபங்களை நீக்குவதால் இது ஜபம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

ஸதெநாவஷுதௌஸெவ உதூ: வரிகீதிதூ: |

தடிபு: ஐபு: வெபூக: தடிபு: சுநுஸ: ஹவெச: ||

ஸதேநாஷ்டோத்தரேணவ உத்தமம் பரிசீர்த்திதம்!

ததர்தம் மத்யமம் ப்ரோக்தம் ததர்தம் கந்யஸம் பவேத் ||

108 முறை ஜபம் செய்வது உத்தமம். 54 முறை ஜபம் செய்வது மத்யமம். 27 முறை ஜபம் செய்வது அதமம்.

இறைவனைக் காட்டிலும் இறைவனது நாமத்திற்கு மஹிமை அதிகம். எனவே இறைவன் நாமத்தை திரும்பத் திரும்ப உச்சரிக்கும்போது அது பல்வேறு ஆற்றலை நமக்குத் தரும். குறிப்பாக மனதை செம்மையாக்க ஜபம் பெரிதும் உதவும்.

சினம் இறக்கக் கற்றாலும் சித்தியெல்லாம் பெற்றாலும்
மனம் இறக்கக் கல்லார்க்கு வாயேன் பராபரமே - தாயுமானவர்

துணி வெளுக்க மண்ணுண்டு எங்கள் முத்துமாரி
மனம் வெளுக்க மருந்தில்லை எங்கள் முத்து மாரி - பாரதி.

என்ற வாக்யங்களின் வாயிலாக மனதை சீர்படுத்துதல் என்பது அவச்யம் என்பது பெறப்படுகிறது. எல்லா அடியார்களும், சான்றோர்களும் மனதைப் பண்படுத்த வேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள். இதன் காரணம் என்னவென்றால், மனதினுடைய அலைபாயும் தன்மையே ஆகும். அதற்கு உதவும் வண்ணமாகக் கண் பார்க்கின்ற பொருளையும், அதன் சம்பந்தப்பட்டவைகளையும், காது கேட்கின்ற பொருள்களையும் எண்ணிக்கொண்டே போகும். இதில் என்ன சிக்கல் என்றால் மனம் தீய எண்ணங்களை சீக்கிரமாகப் பற்றிக்கொள்ளும். அது மலையிலிருந்து இறங்குதல் போன்று ஸூலபமாக இருப்பதால் மனம் அதில் லயித்துவிடும். நல்ல எண்ணங்கள் சீக்கிரமாகப் பிடிபடாது. அது மலையேறுவது போன்றுவது. எனவே அது கடினமாகத் தோன்றும்.

எனவே, மனிதன் எப்பொழுதுமே தன் பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்தி தீய எண்ணங்களிலிருந்து விடுபடவும், நல்ல எண்ணங்களில் ஈடுபடவும் முயற்சி செய்ய வேண்டும். இல்லையெனில் தீய எண்ணங்கள் செயல்வடிவம் பெறும். அது பெரிய ஆபத்துக்குக் காரணமாகும். தீய எண்ணங்கள் உண்டாவது நம் பிழையல்ல. அது நமது பழவினையின் பலன்கள். ஆனால் அந்த எண்ணங்களை வளர்ப்பது தவறு. மனதின் எண்ணங்களை முறைப்படுத்தாத காரணத்தால்தான் பலவிதமான மனநோய்களும், அதனால் உடல் நோய்களும்

ஏற்படுகின்றன என்கிறார்கள் மனோதத்துவ நிபுணர்கள். இவையெல்லாம் நன்குணர்ந்த நமது சாஸ்த்ரங்கள் மனிதனை நோக்கி ஆபத்திற்கு (கஷ்டத்திற்கு) வழி எது என்றும், ஸம்பத்துக்கு (மகிழ்ச்சிக்கு) வழி எது என்றும் கூறி உனக்கு எது இஷ்டமோ அதை தேர்ந்தெடுத்துக்கொள் என்று கூறுகிறது.

சுவஹம் சுயிதஃ பநூஃ ஐந்திரியாணாஸு சுஸம்யதஃ ।

தஜ்ய ஸம்வஹம் ஜாமுஃ ய ஐஷிஸௌந மஜுதாஸு ॥

ஆபதாம் கதிதஃ பந்தாஃ இந்த்ரியாணாம் அஸம்யமஃ।

தஜ்ஜயஃ ஸம்பதாம் மார்கஃ ய இஷ்டஸ்தேந கம்யதாம் ॥

(கண், காது, மூக்கு, வாக்கு, உடல் எனும் ஞானேந்திரியங்கள் வாக்கு, கை, கால் எருவாய், கருவாய் எனும் கர்மேந்திரியங்களின் கட்டுப்பாடின்றமையுமே ஆபத்துக்கு வழியாகச் சொல்லப்படுகிறது. அவைகளை வெற்றிகொள்வதே மகிழ்ச்சிக்கு வழியாகும். எவன் எதை விரும்புகிறானோ அவன் அவ்வழியில் செல்லலாம்.

இங்கு நமக்கு ஓர் ஐயம் எழலாம். அதாவது மனிதனை நல்வழிப்படுத்த முயற்சி செய்யும் சாஸ்த்ரம் மகிழ்ச்சிக்கான வழியைத் தேர்ந்தெடு என்று சொல்லாமல் உனக்கு எது இஷ்டமோ அதை எடுத்துக்கொள் என்று கூறுவது தவறல்லவா- என்று. ஆனால் சாஸ்த்ரங்கள் பகுத்தறிவுடைய மனிதன் சிந்தித்துச் செயல்படவேண்டும். அப்பொழுதுதான் செயல் முழுமையடையும் என்ற காரணத்தால்தான் அப்படிச் கூறுகின்றன. சாஸ்த்ரங்கள் இரண்டு வழிகளையும் காட்டிவிட்டு சும்மா இருந்துவிடவில்லை. மகிழ்ச்சிப்பாதைக்கு வழிகாட்டியாகவும் அவை விளங்குகின்றன. அவ்வகையில் மனதைச் செம்மைப்படுத்த உதவும் ஸாதனம் தான் ஜபம் என்பதாகும். இறைவனின் நாமத்தைத் திரும்பத் திரும்ப உச்சரிக்கும்போது மனதானது வேறு விஷயங்களை சிந்திக்காமல் எண்ணிக்கையிலும், உச்சரிப்பிலும், பொருளிலும் சிந்திக்க உதவுகிறது. அவ்வாறு பல நாட்கள் பழகப்பழக மனமானது தீய எண்ணங்களிலிருந்து முற்றிலும்

பசுபதியாகிய சிவபெருமானுக்கும் பசுவாகிய நந்திக்கும் முன்னால் ஒரு தடியைப்போல பூமியில் வீழ்ந்து வணங்க வேண்டும். அதனால் மனிதன் செய்த பிழைகளும் அவனுடன் சேர்ந்து விழுகின்றன. மீண்டும் எழும்பொழுது பிழைகள் அவனுடன் எழுவதில்லை. எழும்பொழுது எத்தனை துகள்கள் உடலில் ஒட்டியுள்ளனவோ அத்தனை ஆயிரம் வருடங்கள் மனிதன் சிவலோகத்தில் சிறப்பாக விளங்குவான்.

அஷ்டாங்க நமஸ்காரம் - சுஷாஹ நஜஸூர்:

உரஸா ஸிரஸா ஐரஸி வசஸா உநஸா தயா |

வஹ்நா ஹ்ஸஸா வாணிஸா ப்ரணாமோஷ்டாங்கமிரிதம் ||

உரஸா ஸிரஸா த்ருஷ்டி மநஸா வசஸா ததா |

பத்யாம் தோர்ப்யாம் பாணிப்யாம் ப்ரணாமோஷ்டாங்கமிரிதம் ||

மார்பு, தலை, கண்கள், வாக்க, மநஸ், கால்கள், தோள்கள், கைகள் இவைகளால் செய்யப்படும் நமஸ்காரம் அஷ்டாங்க நமஸ்காரம் ஆகும்.

பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் - வஞ்ஜாஹ நஜஸூர்:

ஸிரஸா ஹஸஸா உ வ்ரஹஸா சுக்வா ஜாநுநி ஸம்ஸ்திதே |

ஐஹம் வஞ்ஜாஹைவொஹ்

ஸிரோ ஹஸ்தௌ ச பாக்ஸா ச க்ருத்வா ஜாநுநி ஸம்ஸ்திதே |

இதம் பஞ்சாங்க மேவோக்தம்

தலை, கைகள், முழங்கால்கள் இவைகளால் செய்யப்படும் நமஸ்காரம் பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் ஆகும்.

த்ரியங்க நமஸ்காரம் - த்ருஷ்டி நஜஸூர்:

ஹஸஸா வ்ரஹஸா உக்வா ஜாநுநி ஸம்ஸ்திதே |

த்ருஷ்டி மகேஷம் வஸு

ஹஸ்தௌ பத்வா து முகுள: மூர்த்திதேஸே நியோஜயேத் |

த்ரியங்க லக்ஷணம் சைவ

கைகளைக் கூப்பி தலையின் மேல் வைத்து வணங்குவது த்ரயங்க நமஸ்காரம் ஆகும். இதற்கு சுஜுதி அஞ்ஜலி வந்தனம் என்று பெயர்.

சுஜுதி: பரமஜா ஜுஜா கூபிபு. ஷெவ ப்ரஸாதிநீ ।

அஞ்ஜலி: பரமாமுத்ரா கூபிப்ரம் தேவப்ரஸாதிநீ।

இரு கைகளையும் கூப்பி அஞ்சலி முத்திரையால் செய்யப்படும் நமஸ்காரமானது இறைவன் அருளை எளிதில் பெற்றுத் தரவல்லதாகும்.

இதைத்தான்,

கரம் குவிவார் உள்மகிழும் கோன் கழல்கள் வெல்க

சிரம் குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க

என்று மாணிக்க வாசகர் கூறுகிறார்.

எண்ணிக்கை - ஸுஜுதா

த்ரீணி வஞ்ஜாவி ஸப்தாவி நவ-தாஷஸ ஸுஜுதா ॥

த்ரீணி பஞ்சாபி ஸப்தாபி நவ-த்வாதஸஸங்க்யயா।

மூன்று, ஐந்து, ஏழு, ஒன்பது, பன்னிரெண்டு என்ற எண்ணிக்கையில் நமஸ்காரம் செய்ய வேண்டும்.

இடம் - ஸூந்ய

ஹக்ஷா கூகா நஷஸூரம் ஸிவஸூரெத ததொ நரஃ।

சுபுஷெயஸு யஜுஸு யஹதெ வமஜுதஜி ॥

பக்த்யா க்ருத்வா நமஸ்காரம் ஸிவஸ்யாக்ரே ததோ நரஃ।

அஸ்வமேதஸ்ய யஜுருஸ்ய லபதே பலமுத்தமம்।

சிவபெருமானுக்கு முன்னர் மனிதன் பக்தியுடன் செய்யும் நமஸ்காரமானது அஸ்வமேத யாகம் செய்த பலனைத் தரும்.

பலன் வாயு

ஹகி ஹீநெந்நுசொ ஜாலுடாடி ஸாயா ஸிவெகூதா ।

நஜஹி யா ஸகூதாவி ஸவபாபஹா ஹவெகூ ॥

பக்தி ஹீநைந் நரைர் ஜாட்யாதபி பாதா ஸிவேக்ருதா।

நமஸ்க்ரியா ஸக்ருத்வாபி ஸர்வபாபஹா பவேத்॥

பக்தியற்ற மனிதர்கள் அறிவினமையால் சிவபெருமானை நிந்தனை செய்திருந்தாலும் ஒருமுறை செய்யும் நமஸ்காரமானது எல்லா பாபங்களையும் போக்க வல்லது.

வழிபாட்டு முறை

மனிதன் இல்லத்தில் செய்ய வேண்டிய கடமைகளை நிறைவு செய்து சிவாலய தர்சனம் செய்ய ஸங்கல்பம் செய்துகொண்டு வழிபாட்டிற்குத் தேவையான புஷ்பம் முதலான பொருட்களுடன் சிவாலயத்திற்குச் செல்ல வேண்டும் என்பதை சிவபுராணம் உணர்த்துகிறது.

ஸௌவ வுராணை - ஸைவபுராணே

ஹ்ருதஹாஷைவ ஹஜ்ஜிஸு யாத்ராம் வுநாஹ் வுராஸுதா ।

ஷைவ ஷைவம் ஹஜ்ஜிஸு.....

கூஜ் சுக்ராயாஸிகூந் ஷொஷாந் விஸைஷைண விவஜ்யெகூ

ஸ்வக்ருஹாதேவ ஸங்கல்ப்ய யாத்ராம் வ்யாக்ர புரஸ்ய து ।

தேவதேவம் ஸமப்யர்ச்ய.....

காமக்ரோதாதிகாந் தோஷாந் விஸேஷேண விவரஜ்யேத் ।

தன்னுடைய இல்லத்திலேயே நான் ஊரிலுள்ள திருக்கோயிலுக்குச் சென்று தேவதேவரை வழிபாடு செய்ய வேண்டும் என்று ஸங்கல்பம் செய்துகொண்டு, காமம், கோபம், முதலான மனக்குற்றங்களை முயற்சியுடன் நீக்கியவனாக இருக்க வேண்டும். பிறகு,

ராஜகோபுர, விமானாதிகளின் தர்சனம்

ஐஹத ஸ்ரீவரூஃ ஐஹா நஃஸ்யயுதாது யொ நரஃ ।
 ஐஹதெ ஸ்வபு வாபெஹுஃ நிஹைகாஹிவ பஹமாஃ ॥
 ஐஹாமயாசு ப்ரஹ்மஸ்தெ விஹாநாஃ மொபுரானிதாஃ ॥
 யாவஹெஸெஹு பரீதஃ தாவசு கெஹாஸஹுதஹு ॥

தூரத: ஸிகரம் த்ருஷ்ட்வா நமஸ்குர்யாத் து யோ நர:।
 முச்யதே ஸர்வபாபேப்ய: நிர்மோகாதிவபந்நகா:॥
 தேவாலயாத் ப்ரத்ருஸ்யந்தே விமாநா: கோபுராந்விதா:।
 யாவத் தேஸேஷு பரீத: தாவத் கைலாஸபூதலம்॥

ஆலயத்திற்கு முன்னர் கோபுரத்தின் ஸ்தூபியைப் பார்த்து எந்த மனிதன் நமஸ்காரம் செய்கிறானோ அவன் பாம்பு தன் சட்டையை உரிப்பது போல எல்லா பாபங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறான். ஆலயத்திலிருந்து விமானங்களும், கோபுரங்களும் எவ்வளவு தூரம் தெரிகிறதோ அவ்வளவு தூரம் வரை உள்ள பூமி கைலாசமே ஆகும்.

கீய்யு - தீர்த்தம்

தெஹாஹெவ ஸஹீவஸு யஹ்தெயம் ஹலாநந ।
 ததீயம் வாஹம் பூணம் தது ஸாகா ஸிவம் ப்ரஹ்ம ॥
 தேஷாமேவ ஸமீபஸ்த்தம் யத்யத்தோயம் ஷடாநந।
 தத்தீர்த்தம் பரமம் புண்யம் தத்ர ஸநாத்வா ஸிவம் வ்ரஜேத்॥

(ஆலயத்தின்) அருகில் எந்தெந்த நீர்நிலைகள் உள்ளதோ அவை மேலான புண்யமுடையவை. எனவே அங்கு நீராடி சிவாலயத்திற்குச் செல்லவேண்டும்.

ஆலயத்துள் சென்றவுடன் கொடிமரத்தை வணங்கி அதனடியில் ஆண்கள் அஷ்டாங்க நமஸ்காரமும், பெண்கள் பஞ்சாங்க நமஸ்காரமும் செய்ய வேண்டும். பின்னர் பலி பீடத்தை வணங்கி காமக்ரோதம் முதலான தீய குணங்களை பலியிட வேண்டும். இதை

துள்ளுமறியா மனதை பலி கொடுத்தேன் கன்ம
 துஷ்ட தேவதைகளில்லை

- என்பார் தாயுமானவ ஸ்வாமிகள்.

பலிபீடத்தில் தீய எண்ணங்கள் பலியிடப்பட்டு தூய மனம் பெற்ற வனாக அதிகார நந்திகேச்வரப் பெருமானிடம் சென்று இறைவனையும், இறைவியையும் வழிபடுவதற்கான அனுமதியைப் பெற வேண்டும்.

ஆலயத்தின் அமைப்பை ஒத்து முதலில் ஸ்ரீவிநாயகரையும், ஸ்ரீஸுப்ரஹ்மண்யரையும் வணங்கி பின் சிவ சன்னிதானத்திற்குச் சென்று தான் கொண்டு வந்த பொருளை அர்ச்சகரிடம் தந்து சிவபெருமானுக்கு ஸமர்ப்பணம் செய்யுமாறு வேண்டி தீபாராதனையைக் கண்ணாரக் கண்டு

தீதணையா கற்பூர தீபமென நான் கண்ட

ஜோதியுடன் ஒன்றித் துரிசறுப்ப தெந்நாளோ

என்று ப்ரார்த்தனை செய்து, இரு கைகளாலும் பக்தியுடன் விபூதியைப் பெற்றுக் கொண்டு ஸிவ ஸிவ என்று சொல்லி நன்றாக இட்டுக்கொள்ள வேண்டும்.

பிறகு அம்பிகையை வழிபட்டு பின் எல்லா தேவதைகளையும் தர்சனமும்.

ஸ்துதியும் செய்து நிறைவாக சண்டேச்வரப் பெருமானிடம் வந்து வணங்கி சிவபெருமானை தர்சனம் செய்த பலனை வேண்டிப் பெற்றுக்கொண்டு கொடி மரத்தினடியை அடைய வேண்டும்.

அங்கிருந்து 3, 5, 7, 9 ப்ரதக்ஷிணங்களோ, முடியாத பக்ஷத்தில் ஒரு ப்ரதக்ஷிணமோ செய்ய வேண்டும்.

பின்னர் கொடிமரத்தின் அருகிலோ அல்லது அமைதியான ஒரு இடத்திலோ அமர்ந்து மானஸிகமாக ஆலய வழிபாட்டை செய்து இறைவன் நாமத்தை இயன்ற அளவு ஜபம் செய்ய வேண்டும்.

பின்னர் எழுந்து 1,3,5,7,9,12 இந்த எண்ணிக்கையில் இயன்ற அளவு நமஸ்காரம் செய்து இறைவனுக்கு முதுகைக் காட்டாமல் வெளிவர வேண்டும்.

வழிபாட்டின் பலன்கள்

இனி ஆகமங்கள் கூறும் வழிபாட்டின் பலன்களைப் பார்ப்போம்.

சிவனுறையுங் கோயில் சூழ்ந்து

தாழ்ந்திறைஞ்சத் தீவினைகள் தீரும் அன்றே

- திருநாவுக்கரர்.

ஸவ்யஜ்ஞ தவொஹந தீய டு ஷெஸெஷு யத்னா |

தத்னா கொடி மூணிதம் ஸிவவிஜாபுநாஸ வயா ||

ஸர்வயஜ்ஞ தபோதாந தீர்த்த தேஸேஷு யத்பலம்|

தத்பலம் கோடிகுணிதம் ஸிவலிங்கார்சனாத் பலம்||

எல்லா யாகங்களும், தவமும், தானமும், தீர்த்தயாத்திரையும் செய்தால் என்ன பலன் ஏற்படுமோ அதேபோல கோடி மடங்கு பலன் சிவபெருமானை வழிபடுவதால் உண்டாகும்.

தஸூத்ரிஜம் ஸக்யஜ்ஞா யொ விஜம் ப்ரணஜெஹா |

ஸவ்யாநு காஜாநவாபொதி ஸிவெந ஸஹ ஜொஷதெ ||

தஸ்மால்லிங்கம் ஸக்ருத் பக்த்யா யோ லிங்கம் ப்ரணமேந்தநா|

ஸர்வாந் காமாநவாப்நோதி ஸிவேந ஸஹ மோததே||

எவனொருவன் சிவபெருமானை ஒரு முறை பக்தியுடன் வழிபடுகிறானோ அவன் எல்லா ஸுகங்களையும் பெற்று நிறைவாக சிவபெருமானுடன் பரமஸுக வாழ்வு வாழ்வான்.

இதுபோன்ற பல வாக்கியங்கள் சிவ வழிபாட்டின் பலனைக் கூறுகின்றன. அவைகளை ஆராய்ந்தால் அப்பலன்களை பொதுவாக இரண்டு விதமாகக் கூறலாம்.

அவையாவன:

1. பாப நிவ்ருத்தி

2. புண்ய ப்ராத்தி

துன்பத்திற்குக் காரணம் பாபம். இன்பத்திற்குக் காரணம் புண்யம் என்பது யாவரும் அறிந்த விஷயம். இவ்வகையில் பார்க்கும்போது வழிபாடானது நமது துன்பத்திற்குக் காரணமான நமது (நாம் செய்த) பழவினைகளை நீக்குகிறது. இன்பத்திற்குக் காரணமான புண்யத்தைத் தருகிறது. புண்யம் என்பது எவ்வளவு அதிகமாக உள்ளதோ அவ்வளவு மனிதன் ஸுகமாக வாழ்வான்.

அறத்தான் வருவதே இன்பம்

புண்ணியத்தினால் வருவதே இன்பம் என்றும் இறைவனை வழிபடுபவர்களுக்கு துன்பம் என்பதே கிடையாது என்றும் கூறுகிறார் வள்ளுவப் பெருமான்.

வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான்அடி சேர்ந்தார்க்கு
யாண்டும் இடும்பை இல.

வாழ்க்கையே வழிபாடு - ஆசையும் செயலும்

ஆசை அல்லது செயலினால் ஏற்படக்கூடிய பலன் இவைதான் மனிதனை செயலைச் செய்யத் தூண்டுகிறது. பலனை எதிர்பாராமல் செயலைச் செய்யவே முடியாது.

யடிநீர் கண்ணீர் கை துத்தாழலு அடிவழிதழி ||
யத்யத்தி குருதே கர்ம தத்தத்காமஸ்ய சேஷிதம் |

எந்த செயலையும் செய்தல் என்பது ஆசையின் விளைவு.

புய்யோஜனம் தந்திஸ்ய மந்தோபி ந ப்ரவர்த்தே ||

புய்யோஜனமருத்திஸ்ய மந்தோபி ந ப்ரவர்த்தே |

புய்யோஜனத்தைக் கருதாமல் சோம்பேறிகூட முயற்சி செய்யமாட்டான் என்ற வாக்கியங்கள் மனிதனின் எண்ணத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. இதன்மூலம் மனிதன் ஏதாவது ஒரு பலனை விரும்பியோ அல்லது ஆசையின் காரணமாகவோதான் வழிபாட்டைச் செய்கிறான் என்பது நிச்சயமாகிறது.

அறிவியலும் ஆன்மிகமும்

செயல் என்பதற்கு விளைவு அல்லது பலன் உண்டு என்பது நிச்சயம் என்று நமது சாஸ்த்ரங்கள் கூறுகின்றன.

அறிவியலும் இதை "Every Action Leads to An Opposite or an equivalent Reaction", அதாவது ஒவ்வொரு செயலும் செயலுக்கு ஸமமான அல்லது எதிர்மறையான விளைவுகளை உடையது என்கிறது.

நமது நூல்கள் மேலும் நன்றாக ஆராய்ந்து ஒரு செயலுக்கு ஸமமானதாகவோ, குறைவானதாகவோ, அதிகமாகவோ அல்லது எதிர்மறையாகவோ விளைவுகள் ஏற்படலாம் என்று கூறுகின்றன. மஹாபாரதத்தில் ஒரு செய்யுள்.

யெந யெந ஸரீரேண யஜ்ஞேஷு கரோதி ய: |

தெந தெந ஸரீரேண தஸ்ய ததூஷி வமுஷுநுதெ ||

யேந யேந ஸரீரேண யத்யத்கர்ம கரோதி ய: |

தேந தேந ஸரீரேண தஸ்ய தத்பலமஸ்ருதே ||

எவன் எந்த சரீரத்தினால் எந்த செயலைச் செய்கிறானோ அவன் அந்த சரீரத்தினால் அதன் பலனை அடைகிறான் என்று கூறுகிறது. இவைகளைப் பார்க்கும்போது அறிவியலும், ஆன்மிகமும் ஒன்றுதான் என்று தோன்றுகிறது.

என்ன வேறுபாடு என்றால் செயலுக்கு ஏற்படுகின்ற பலனுக்குக் காரணம் The Law of Karma என்கிறது அறிவியல். ஆனால் ஆன்மிகம் கர்மம் அல்லது செயல் என்பது அறிவற்றது. எனவே, அதுவாக பலனைக் தர முடியாது. எனவே பலனைத் தருவதற்கு ஒரு அறிவுடைய பொருள் வேண்டும் என்று கூறுகிறது.

அதனால் The Law of Karma என்பதை நியதி தத்வம் என்பதாகவும் இறைவனை அதை செயல்படுத்தும் தலைவனாகவும் விளக்குகிறது.

கோடான கோடி ஜீவராசிகளின் செயலுக்கேற்ப சிறிதும் மாறாமல் அவர்களுக்கான பலனை வழங்கும் திட்டத்தைப் பார்த்து மனிதன் ஆச்சர்யப்படவில்லை என்றால் அவன் மனிதனே இல்லை என்றுதான் கூறவேண்டும்.

மக்களில் பலர் தாங்கள் சரியாக முயற்சி செய்தும் பலன் கிடைக்கவில்லை என்றும், பலநாள் வழிபட்டும் பலன் கிடைக்கவில்லை என்றும் கூறுகிறார்கள். அதன் காரணமாக மதம் மாறுபவர்களும், நாத்திகர்களாவதும் கூட உண்டு. இவர்களது அறியாமையை என்னவென்று சொல்வது.

நியதி தத்துவமென்பதைப் புரிந்துகொண்டால் மனிதனின் பல சிக்கல்கள் தீர்ந்துவிடும்.

நியதி தத்வம் அல்லது The Law of Karma என்பது உலகப் படைப்பின் ஓர் அங்கம். அதில் நமது நீதி மன்றங்களைப்போல பாரபக்டி என்பதற்கு இடமே இல்லை. அது வேண்டுதல் வேண்டாமை இலாதவனாகிய இறைவனின் ஸ்வரூபம். இதைத்தான் எல்லாம் இறைவன் செயல் என்றும் அவனின்றி ஓர் அணுவும் அசையாது என்றும் கூறினார்கள் நம் முன்னோர்கள்.

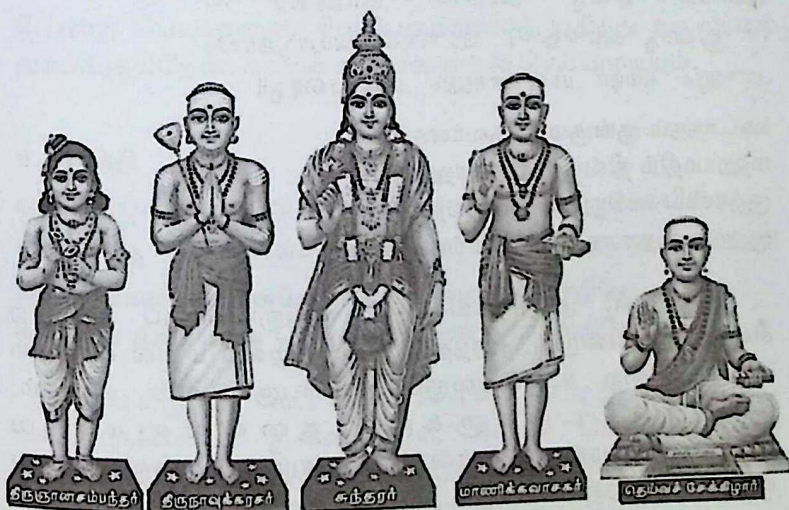
இங்கு இன்னுமொரு முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால் நியதி தத்வத்தின் அடிப்படையில் பலன்கள் ஏற்படுகின்றன என்றால் அதை மாற்றவே முடியாதா? என்பது.

ஆனால் மனிதர்களால் இயற்றப்பட்ட சட்டத்திலேயே மனிதன் செய்த தவறுக்கு தீர்ப்பளிக்கப்பட்ட பிறகு கூட நன்னடத்தை காரணமாக தீர்ப்பில் மாறுதல் ஏற்படுத்தப்படுகிறது என்றால் கருணையே வடிவான இறைவனின் நியதியில் அது இல்லை என்று ஆகுமா? ஆகவே ஆகாது.

இறைவனின் நியதியிலும் தவறு செய்தவன் திருந்த விரும்பினால் அவனைப் பரிஹாரம்=ப்ராயச்சித்தம் என்ற மறு செயலின் மூலமும், ப்ரார்த்தனையின் மூலமும் காப்பாற்றுகிறது.

இறைவனின் நியதியோடு இசைந்து வாழும் வாழ்க்கை முறையை உணர்த்துவதே நமது ஸமயம். இம்முறையில் மனிதன் ஒவ்வொரு நாளும் தான் செய்த செயல்கள் அனைத்தையும் ஈச்வரனிடத்தில் அர்ப்பணம் செய்துவிடுகிறான். பரமேச்வரனே செயல்களின் பலனைத் தருகிறார். அவர் பாரபகும் அற்றவர். அவர் கருணை வடிவானவர் என்பதை நன்கு உணர்ந்த அவன் செயல்களின் பலனாக எது கிடைத்தாலும் அதை ஈச்வரனின் ப்ரஸாதமாக ஏற்றுக்கொள்கிறான். அதுவே அவனது மனதைத் தெளிவாக்குகிறது.

இவ்வகையில் மனிதன் தனது செயல்களையெல்லாம் ஈச்வரனிடத்தில் அர்ப்பணம் செய்வதாலும், அதன் பலனை ப்ரஸாதமாக ஏற்றுக்கொள்வதாலும், வாழ்க்கையே வழிபாடாகவும் வழிபாட்டின் பலனாகவும் அமைகிறது.

வழிபாட்டிற்கான ஸ்லோகங்களும் அதன் பொருளும்

1. ஸ்ரீவிநாயகர்

வசுதாணு ஶஹாகாய ஸுயுகோபிஸுஷ்ருதி
நிவிஷுஷு கார் எஷெவ ஸவசுகாயெஷு ஸவசுஷா||
வக்ரதுண்ட மஹாகாய சூர்யகோடி ஸமப்ரப।
நிர்விக்க்னம் குருமே தேவ ஸர்வகார்யேஷு ஸர்வதா||

பொருள்: வளைந்த துதிக்கையும், பெரிய உடலும், கோடி ஸூரியர்களுக்கு ஒப்பான ப்ரகாசமும் உடைய விநாயகப் பெருமானே எனக்கு எல்லா காரியங்களிலும் எப்பொழுதும் கஷ்டங்கள் இல்லாமல் செய்வீராக.

2. புதிதாப்ரஹ்மண்யர்

ஷெடாநநம் கூஜ்ஜி - ரகத- வண்டி
 கிறாஜதிம் லிவ்ஸ் - ஜயதீர - வாஹநீ
 ரூஜ்ஜிஸ்ஸி ஸுதீநாம் ஸுரஸெஸநநநாயம்
 மூஹம் ஸஜா மரணஜஹம் ப்ரபஜெஹி||

ஷடாநநம் குங்கும ரக்தவர்ணம்
மஹாமதிம் திவ்ய மயூரவாஹனம்।
ருத்ரஸ்ய ஸூத்ரம் ஸூரஸந்யநாதம்
குஹம் ஸதா சரணமஹம் ப்ரபத்யே॥

பொருள்: ஆறுமுகங்களும், குங்குமத்தைப் போன்ற சிவந்த வண்ணமும், சிறந்த அறிவு, அழகிய மயில் வாகனம் ஆகியவற்றை உடையவரும் சிவபெருமானின் மகனும், தேவர்கூட்டங்களுக்கும் தலைவனுமாகிய முருகப்பெருமானை நான் எப்பொழுதும் சரணடைந்து வணங்குகிறேன்.

3. ஸ்ரீநந்திகேசுவரர்

நநிகேசுர ஶ்ரீஹாம ஶிவயநா - வஸாயண|

உஜா-ஸஹ-ஸௌவாயுஷ் சுநுஜகாஃ ஶாதாஸு சுஹுஸி||

நந்திகேச மஹாபாக சிவத்யான பராயண|

உமாசங்கர சேவார்த்தம் அநுஜ்ஞாம் தாதுமர்ஹஸி||

பொருள் : எப்பொழுதும் சிவத்யானம் செய்துகொண்டிருப்பவரும், பெரியவருமான நந்திகேசுவர பெருமானே சிவபெருமானையும், அம்பிகையையும் தர்ஸனம் செய்வதற்கான அனுமதியை அருள்வீராக.

4. ஸ்ரீசிவன்

ஸுஹ்ரஃ வஸுவதிஃ ஸ்ரீஹ்ரஃ நீலகண்ட ஶ்ரீஹ்ரஃ |

நஜாஸி ஶிவஸா ஶைவஃ கிஃ நொ ஶ்ரீஹ்ரஃ சுஹிஷ்ருதி||

ருத்ரம் பசுபதிம் ஸ்தாணும் நீலகண்டம் உமாபதிம்|

நமாமி சிரஸாதேவம் கிம்நோம்ருத்யு: கரிஷ்யதி||

பொருள்: ருத்ரன், பசுபதி, ஸ்தாணு, நீலகண்டன், உமாபதி போன்ற பெயர்களால் சிவபெருமானைத் துதித்து தலையால் வணங்குகிறேன். காலன் என்னை என்ன செய்யமுடியும்.

5. ஸ்ரீசக்தி

ஸவ்ய-ஶ்ரீஹ்ரஃ-ஶ்ரீஹ்ரஃ ஶிவெ ஸவ்யாயுஷ் - ஸாயிகெ|

ஸாஸனெஷ் த்ருஷ்டவகெ மளரீ நாராயணி நஜொஸு தெ||

ஸர்வமங்கள மாங்களயே சிவே ஸர்வார்த்த ஸாதிகே|

சரண்யே த்ரயம்பகே கௌநாராயணி நமோஸ்துதே||

பொருள் : ஸர்வ மங்கள ஸ்வரூபினியும், சிவபெருமானின் துணைவியும், எல்லா வெற்றிகளையும் தருபவளும், மூன்று கண்களையுடையவளும், சரணடையத் தகுந்தவளும் ஆகிய கௌரீ, நாராயணீ என்ற பெயரையுடைய அம்பிகையே உன்னை வணங்குகின்றேன்.

6. ஸ்ரீஸரஸ்வதீ

ஸரஸ்வதி நதௌஹு வஸுஷை க்ஷாஸுவிணி |
விஷ்ணுஹம் க்ஷரிஷ்ணாநி ஹிஷி ஹுவது ஜை ஸாஷா ||
ஸரஸ்வதி நமஸ்துப்யம் வரதே காமரூபிணி |
வித்யாரம்பம் கரிஷ்யாமி ஸித்திர்பவது மே ஸதா ||

பொருள்: வரங்களை அருள்பவளும் வேண்டிய வடிவங்களை எடுப்பவளும் ஆகிய ஸரஸ்வதி தேவியே உன்னை வணங்கி கல்வியைத் தொடங்குகின்றேன். எனக்கு எப்பொழுதும் வெற்றியை அருள்வாயாக.

7. ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மி

நதௌஹு ஜஹாஜாயை ஸ்ரீஹ்ரெ ஸுஸுவஜிதெ |
ஸஹ்யக்ரமஜாஹஸௌ ஜஹாஹக்ஷி நஜாஹு தெ ||
நமஸ்தேஸ்து மஹாமாயே ஸ்ரீபீடே ஸுரபூஜிதே |
சங்கசக்ரகதாஹஸ்தே மஹாலக்ஷ்மி நமோஸ்து தே ||

பொருள்: மஹாமாயை வடிவினளும், ஸ்ரீசக்கரத்தை ஆஸனமாக உடையவளும், தேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவளும், கைகளில் சங்கு சக்ரம், கதையாகியவற்றை உடையவளே உன்னை மீண்டும் மீண்டும் வணங்குகிறேன்.

8. ஸ்ரீதுர்கா

ஸவபுஸுஸுவை ஸவபுஸி ஸவபுஸக்தி-ஸாஷிதெ |
ஹயைஹுஸாஹி நொ ஷைவி ஷுமெஷு ஷைவி நஜாஹு தெ ||
ஸர்வஸ்வரூபே ஸர்வேசி ஸர்வசக்தி ஸமந்விதே |
பயேப்யஸ்த்ராஹிநோ தேவி துர்கேதேவி நமோஸ்து தே ||

பொருள்: எல்லா வடிவங்களையும், எல்லாவற்றிற்கும் தலைவியும், எல்லா ஆற்றலையும் உடையவளும், எல்லா பயங்களிலிருந்தும் காப்பவளுமாகிய துர்கா தேவியை வணங்குகிறேன்.

9. ஸ்ரீகாளி

ஜாஹாக்ரானுஷ் சுதஸுமூஷ் சுஸௌஷாஸுஸ வஸுஷநுஷ்
 த்ரிஸுமம் வாது நொ ஹ்தெஃ ஹுக்ரானி நஜொஸு தொ||
 ஜ்வாலாகராளம் அத்யுக்ரம் அசேஷாஸுரகுதநம்|
 த்ரிசூலம் பாது நோ பீதே: பத்ர காளி நமோஸ்து தே||

பொருள்: நெருப்பைப் போன்ற மிக உக்ரமான பற்களை உடையவளும், அசுரர்களை முழுவதுமாக அழித்தவளுமாகிய பத்ரகாளியே உன்னை வணங்குகிறேன். த்ரிசூலத்தால் எங்களைப் பயத்திலிருந்து காப்பாற்றுவாயாக.

10. ஸ்ரீக்ருஷ்ணர்

வஸுஷௌவஸுதம் ஷௌவம் கூஸ-பாணாஸ-ஜெஷுநுஷ்|
 ஷௌவக்ஷபாஜாநநம் கூஷ்ணம் வநதே ஜமஹுஸுஷ்||
 வஸுதேவஸுதம் தேவம் கம்ஸசானூரமர்தனம்|
 தேவகீபரமாநந்தம் க்ருஷ்ணம் வந்தே ஜகத்குரும்||

பொருள்: ஸ்ரீவஸுதேவரின் மகனும், கம்ஸனையும் சானூரனையும் அழித்தவரும், தேவகிக்கு ப்ரியமானவரும், ஜகத்குருவுமாகிய ஸ்ரீக்ருஷ்ண பகவானை வணங்குகிறேன்.

11. ஸ்ரீநாராயணர்

நஜஸுஜஸுஹுதாநாஷ் சூஷிஹுதாய ஹுஹுதொ||
 சுநௌகாஸுபாஸுபாய விஷ்ணௌ வுஹவிஷ்ணௌ||
 நமஸ்ஸமஸ்தபூதானாம் ஆதிபூதாய பூப்ருதே|
 அநேகரூபரூபாய விஷ்ணவே ப்ரபவிஷ்ணவே||

பொருள்: உலகம் அனைத்திற்கும் முதலாக விளங்குபவரும், பூமியைத் தாங்குபவரும், எண்ணிலடங்காத வடிவங்களை உடையவரும் ஆகிய மஹாவிஷ்ணுவை வணங்குகிறேன்.

12. ஸ்ரீராமர்

ராஜாய ராஜஹ்நாய ராஜஹ்நாய வெயவஸை
ரவ்யநாய நாய நாய வீதாயாஃவதயை நஃ॥

ராமாய ராமபத்ராய ராமசந்த்ராய வேதஸே ।
ரகுநாதாய நாதாய ஸீதாயா: பதயே நம: ॥

பொருள் : மங்கள வடிவினரும் , எங்கும் நிறைந்திருப்பவரும், உலகைப் படைத்தவரும், ரகுவம்சத்தின் தலைவர்களுக்கெல்லாம் தலைவரும், சீதாதேவியின் பதியுமாகிய ராமபிரானை வணங்குகிறேன்.

13. ஸ்ரீஹ்ருமன்

ஹோஜவம் ஹோத துவ்யவெம்
ஜிதேந்ரியம் ஸூகிதாம் வரிஷ்டம் ।
வாதாத்ஜம் வாதாயுத ஸூவ்யம்
ஸ்ரீ ராஜஹ்நம் ஸிரஸா நமஸி ॥

மனோஜவம் மாருத துல்யவேகம்
ஜிதேந்த்ரியம் புத்திமதாம் வரிஷ்டம் ।
வாதாத்ஜம் வாதாயுத முக்யம்
ஸ்ரீராமதூதம் சிரஸாநமஸி ॥

பொருள்: மனதிற்கும் காற்றிற்கும் ஒப்பான வேகத்தை உடையவரும், புலன்களை வென்றவரும், அறிவாளிகளில் சிறந்தவரும், வாயுதேவரின் குமாரரும், வானரசேனையின் தலைவரும், ஸ்ரீராமரின் தூதுவருமான ஸ்ரீஆஞ்சநேயரை சிரம் தாழ்த்தி வணங்குகிறேன்.

14. ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி

மூராவெ ஸுவபுஷ்பாகாநாம் ஹிஷஜை ஹவரொமிணாழ் |

நியயெ ஸுவபுஷ்பிஷ்டாநாம் ஷக்ஷிணாஜைதப்யெ நமஃ ||

குரவே ஸர்வலோகானாம் பிஷஜே பவரோகிணாம் |

நிதயே ஸர்வவித்யானாம் தக்ஷிணாமூர்த்தயே நமஃ ||

பொருள்: எல்லா உலங்களுக்கும் குருவாக விளங்குபவரும், பிறவிப் பிணிக்கு மருந்தாக விளங்குபவரும், கல்விகளின் இருப்பிடமாக விளங்குபவருமான ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தியை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

15. ஸ்ரீ நடராஜர்

கூவாஸுஜாம் ஸுஜாவம் த்ரிணைத்ரம்

ஜடாபாசம் பாவபூதிவாஜஹாமு |

ஸுஜாஸிவம் ஸுஜைநகராஸிவம்

சிஷம்பாஸாஸம் ஹுஷி ஹாவயாஜி ||

க்ருபாஸமுத்ரம் ஸுமுகம் த்ரிணைத்ரம்

ஜடாதரம் பார்வதிவாமபாகம் |

ஸதாசிவம் ருத்ரமநந்த ரூபம்

சிதம்பரேசம் ஹ்ருதி பாவயாமி ||

பொருள்: கருணைக்கடலாக விளங்குபவரும், அழகிய முகமும், மூன்று கண்களும் உடையவரும், ஜடா முடியைக் கொண்டவரும், பார்வதீதேவியை இடப்பாகத்தில் உடையவரும், சதாசிவர், ருத்ரர் போன்ற எண்ணிலடங்கா உருவங்களை உடையவருமாகிய சிதம்பரேசுத்ரத்தில் விளங்குகின்ற நடராஜப்பெருமானை மனப்பூர்வமாக வணங்குகின்றேன்.

6. பூர்பைரவர்

ஹுதஸுஹநாயகம் விஸாஅகீதி டுஷாயகூ
காஸிவாஸி ஹாகுபுண்ணுபாவஸாயகம் விஹு
நீதிஜாமு கொவிடிம் பராநாதம் ஜமதஹு
காஸிகாபுராநாயகாஹுஹைவம் ஹஜை ||

பூதஸங்கநாயகம் விசாலகீர்தி தாயகம்
காசிவாஸி லோகபுண்யபாபசோதகம் விபும்
நீதிமார்க கோவிதம் புராதநம் ஜகத்ப்ரபும்
காசிகாபுராதி நாத காலபைரவம் பஜே||

பொருள்: பூதகணங்களின் தலைவரும், நிறைந்த புகழைத் தருபவரும், காசியில் வசிக்கக்கூடியவரும் மக்களின் புண்யபாபங்களை சோதிப்பவரும் எங்கும் நிறைந்தவரும், நீதி மார்கத்தின் அறிஞரும், பழமையானவரும், உலகத்தின் அரசனும், காசிநகரை இருப்பிடமாகக் கொண்டு விளங்குபவருமாகிய காலபைரவப் பெருமானை வணங்குகிறேன்.

17. ஸமயாசார்யர்கள்

பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த
புகலியர்கோன் கழல் போற்றி
ஆழிமிசை கல்மிதப்பில் அணைந்த
பிரான் அடி போற்றி
வாழி திருநாவலூர் வன்தொண்டர்
பதம் போற்றி
ஊழிமலி திருவாதவூரர் திருத்தாள் போற்றி

சிவாலய வழிபாடு வழிபாட்டிற்கான ஸ்லோகங்களும் அதன் பொருளும்

18. ஸ்ரீ சண்டிகேசுவரர்

நீடுகணபதாஂலொஜ வரிஸுரிததானவ

ஸ்ரீமதாஸ்தோத்ரம் உரை எழுதி உணர்ச்சி நலனுக்குத் தை

நீலகண்டபதாம்போஜ பரிஸ்புரிதமாநஸ।

சம்போஸ்ஸுவாபலம் தேஹி சண்டிகேச நமோஸ்து தே॥

பொருள்: சிவபெருமானுடைய திருவடித் தாமரைகளை நினைத்து, அதனால் பூரித்த மனதுடைய சண்டிகேச்வர பெருமானே உன்னை வணங்குகிறேன். எனக்கு சிவபெருமானை தரிசித்த பலனை அருள்வாயாக.

19. பூதகுரியன்

ജവാകുഘാഠ ഖജാഗം ക്കാഗ്ഗവെധം ജവജാഠിതി

தொடர்ச்சி. ஸவதுபாவவுருவமுடையது. பூணதொழுவது ஐவாகுமுடி.

ஜபாகுஸும ஸங்காசம் காச்யபேயம் மஹத்யுதிம்।

தமோரிம் ஸர்வ பாபக்னம் ப்ரணதோஸ்மி திவாகரம்॥

பொருள்: செம்பருத்தி பூவைப்போன்ற சிவந்த வர்ணத்தையுடையவரும், காச்யபரின் மகனும், பேரொளி உடையவரும், இருளின் எதிரியும், எல்லா பாபங்களைப் போக்குபவருமாகிய ஸூர்யபகவானை வணங்குகிறேன்.

19. ஸ்ரீசந்திரன்

உயிர் துஷாராலும் கழிவொழிபு வலம் உவழ் ।

நதாதி யஸிநம் ஸௌஜம் யம்ஸௌ ஜுகூட ஹிஷணஃ॥

ததிசங்க துஷாராபம் ஸ்ரீரோதார்ணவ ஸம்பவம்!

நமாமி சசினம் ஸோமம் சம்போர் முகுட பூஷணம்॥

பொருள்: தமிழ், சங்கு, பனி இவற்றைப் போன்ற வெண்மையானவரும், பாற்கடலில் தோன்றியவரும், சிவபெருமானின் தலையை அலங்கரிப்பவருமாகிய சந்திர பகவானை வணங்குகிறேன்.

21. ஸ்ரீஅங்காரகன்

யாணீமஹு ஸம்ஹுத் விஷ்ணுதூணி ஸஜபுஹு|
கூஜாஸம் மகதி-ஹஸுஹு தம் ஜஹ்மம் ப்ரணஜாஜிஹு||

தரணீகர்ப ஸம்பூதம் வித்யுத்தாந்தி ஸமப்ரபம்|

குமாரம் சக்தி ஹஸ்தம் தம் மங்களம் ப்ரணமாம்யஹம்||

பொருள்: பூமிதேவியின் கர்பத்தில் தோன்றியவரும், மின்னலுக்கு ஒப்பான ப்ரகாசத்தை உடையவரும், இளமையானவரும், சக்தியாயுதத்தை கையில் ஏந்தியவருமாகிய அங்காரகனை வணங்குகிறேன்.

22. ஸ்ரீபுதன்

புரியஹு கூரிகாஸுஜம் ரூபெணாபுதிஜம் வுயு|
ஸஜ்ஜம் ஸாஜ்ஜமுணொபெதம் தம் வுயம் ப்ரணஜாஜிஹு||

பிரியங்கு கலிகாச்யாமம் ரூபேணப்ரதிமம் புதம்|

சௌம்யம் சௌம்யகுணோபேதம் தம்புதம் ப்ரணமாம்யஹம்||

பொருள்: திணையைப் போன்ற பச்சை வடிவினரும், நிகரற்ற உருவமுடையவரும், அழகியவரும், நற்குணங்களை உடையவருமாகிய அந்த புத பகவானை வணங்குகிறேன்.

23. ஸ்ரீகுரு

ஷெவாநாம் உ ஷ்ஷீணாம் உ மூஸாம் கானுநஸுனிஹு|
வூஷிஜகம் திரொகௌம் தம் நஜாஜி வுஜஹுஸுதி||

தேவானாம் ச ரிஷீணாம் ச குரும் காஞ்சன ஸந்நிபம்|

புத்திமந்தம் த்ரிலோகேசம் தம் நமாமி ப்ருஹஸ்பதிம்||

பொருள்: தேவர்களுக்கும், ரிஷிகளுக்கும் குருவாக விளங்குபவரும், தங்கத்திற்கு ஒப்பான வடிவத்தையுடையவரும், அறிவே வடிவானவரும், மூன்று உலகங்களுக்கும் தலைவருமாகிய குரு பகவானை வணங்குகிறேன்.

24. ஸ்ரீசுக்ரன்

ஹிஜகூடிஜ்ணாஹம் ஹெகநாநாம் வரஜம் மூரூபம்

ஸவபுஸாஸு ப்ரவக்தாஸம் ஹாமபுவம் ப்ரணஜாஜ்ஹம்॥

ஹிமகுந்த ம்ருணாளாபம் தைத்யாநாம் பரமம் குரும்।

ஸர்வ சாஸ்த்ர ப்ரவக்தாரம் பார்கவம் ப்ரணமாம்யஹம்॥

பொருள்: பனி, மல்லிகை பூ, தாமரைநூல் ஆகியவற்றைப் போன்ற வெண்மை வடிவினரும், அசுரர்களின் மேலான தலைவரும், எல்லா சாஸ்த்ரங்களையும் சொல்பவரும், ப்ருகு மஹரிஷியின் மகனுமாகிய ஸ்ரீசுக்ரபகவானை வணங்குகிறேன்.

25. ஸ்ரீஸனைஸ்சரன்

ந்ரோஜநஸஜாஹாஸம் ரவிபுத்ரம் யஜாமுஜ்யம்

உமாயாஜாத்ராண ஸம்ஹதம் தம் நஜாஜி ஸநெஸ்ரூபம்॥

நீலாஞ்ஜன ஸமாபாஸம் ரவிபுத்ரம் யமாக்ரஜம்।

சாயாமார்தாண்ட ஸம்பூதம் தம் நமாமி ஸனைஸ்சரம்॥

பொருள்: கருமை போன்ற வர்ணத்தையுடையவரும், ஸூர்யபகவானின் மகனும், யமனின் ஸஹோதரனும், சாயாதேவிக்கும் ஸூர்யபகவானுக்கும் பிறந்தவருமாகிய சனைச்சரபகவானை வணங்குகிறேன்.

26. ஸ்ரீராஹு

சுபுசாயம் ஜஹாவீயம் உருஜிதந் விஜிதந்

ஸிம்ஹிகா மஹ ஸம்ஹதம் தம் ராஹம் ப்ரணஜாஜ்ஹம்॥

அர்தகாயம் மஹாவீர்யம் சந்த்ராதித்ய விமர்தநம்।

ஸிம்ஹிகாகர்பஸம்பூதம் தம் ராஹம் ப்ரணமாம்யஹம்॥

பொருள்: பாதி உடலையுடையவரும், மிகுந்த வலிமையுடையவரும், ஸூர்யனையும், சந்த்ரனையும் பீடிப்பவரும், ஸிம்ஹிகாதேவியின் கர்பத்தில் உதித்தவருமாகிய ராஹுதேவனை வணங்குகிறேன்.

27. ஸ்ரீகேது

வஞாஸவூஹ ஸஜாஸம் தாஸகாமுஹிஸுக்ஷி
 ஈளஜம் ஈளஜாதகம் வொாஸம் தம் கெதும் ஸ்ரணஜாஜிஹி||
 பலாசபுஷ்பசங்காசம்தாரகாக்ரஹ மஸ்தகம்।
 ரௌத்ரம் ரௌத்ராத்மகம் கோரம்தம் கேதும் ப்ரணமாம்யஹம்॥

பொருள்: புரச மலருக்கு ஒப்பான வர்ணமுடையவரும் நக்ஷத்ரம் மற்றும் க்ரஹங்களுக்கு தலைவரும் உக்ரத்தின் பிறப்பிடமாக விளங்குபவரும், கோரவடிவினரும் ஆகிய கேதுதேவனை வணங்குகிறேன்.

28. அபராதக்ஷமாபணம் = பிழைபொறுத்தல் விண்ணப்பம் -

காஸாஸாஸகூதம் வாஹாஜம் சுஜிஜம் வா
 ஸ்ரவண நயநஜம் வா ஜாநஸம் வா சவாஸாயி||
 விஹிதம் அவிஹிதம் வா ஸவபுஜேதக் கூஜிஸு
 ஜயஜய காஸாஸாஸே ஸ்ரீஹாஹேவ ஸம்ஹா||

கரசரணக்ருதம் வாக்காயஜம் கர்மஜம் வா
 ச்ரவண நயநஜம் வா மாநஸம் வா அபராதம்।
 விஹிதம் அவிஹிதம் வா ஸர்வமேதத் க்ஷமஸ்வ
 ஜயஜய கருணாப்தே ஸ்ரீமஹாதேவ சம்போ॥

பொருள்: கை, கால், வாய், உடல் ஆகியவற்றால் செய்ததும், காது, கண், மனது ஆகியவற்றால் செய்ததுமாகிய அனைத்துக் குற்றங்களையும் கருணைக் கடலாகிய மஹாதேவனே நீ பொறுத்தருள்வாயாக.

சிவாலய வழிபாடு வழிபாட்டிற்கான ஸ்லோகங்களும் அதன் பொருளும்
29. லோகக்ஷேமப்ரார்த்தனா=உலக அமைதி வேண்டுதல்

ஸிவஜஸு ஸவஹுஜமதாஃ வாஹித
நிரதா ஸவஹு ஸுதமணாஃ!
ஷொஷாஃ ப்ரயாஹு ஸாணிஃ
ஸவஹுதஸு ஸுஹவஹு ஸவஹுஹாஃ||

சிவமஸ்து ஸர்வஜகதாம் பரஹித
நிரதா பவந்து பூதகணாஃ!
தோஷா: ப்ரயாந்து சாந்திம்
ஸர்வத்ரஸுகீபவந்து ஸர்வலோகாஃ||

பொருள்: எல்லா உலகங்களுக்கும் மங்களம் உண்டாகட்டும். எல்லா உயிர்களுக்கும் பிறர்க்கு உதவிசெய்யும் உள்ளம் உடையவர்களாக இருக்கட்டும். குறைகள் யாவும் நீங்கட்டும், எல்லா உலகங்களிலும் எல்லோரும் எப்பொழுதும் சுகமாக இருக்கட்டும்.

சிவம் சிவகரம் சாந்தம் சிவாத்மாநம் சிவோத்தமம்!
சிவமார்க்ப்ரணேதாரம் ப்ரணதோஸ்மி ஸதாசிவம்||

மங்களமானவரை, மங்களத்தைச் செய்பவரை, சாந்த
ஸ்வரூபியை பார்வதியின் ஆத்மாவானவரை,
மங்களில் சிறந்த மங்களமாகத் திகழ்பவரை, நல்வழியில்
செல்லத் தூண்டுபவரை, ஸதாசிவனை நான் நன்றாக
வணங்குகிறேன்.

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

பஞ்ச புராணம்

ஞாயிற்றுக்கிழமை

தேவாரம்

தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர் தூவெண் மதிசூடி
காடுடைய சுடலைப்பொடி பூசியென் உள்ளங்கவர் கள்வன்
ஏடுடைய மலரான்முனை நாட்பணிந் தேத்தவருள் செய்த
பீடுடைய பிரமாபுர மேவிய பெம்மானிவனன்றே.

திருவாசகம்

நானேயோ தவஞ்செய்தேன் சிவாயநம எனப்பெற்றேன்
தேனாயின் அமுதமாய்த் தித்திக்குஞ் சிவபெருமான்
தானேவந் தெனதுள்ளம் புருந்தடியேற் கருள்செய்தான்
ஊனாரும் உயிர்வாழ்க்கை ஒறுத்தன்றே வெறுத்திடவே.

திருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா வொன்றே
உணர்வுகூழ் கடந்ததோர் உணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே
அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கனியே
அம்பலம் ஆடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே

திருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப்
பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்று அருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லைதன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்
பலமே இடமாகப்
பாலித்து நடட்டம்ம பயிலவல்
லானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பெரிய புராணம்

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப் பின் வேண்டுகின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னையென்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும் நான் மகிழ்ந்துபாடி
அறவா நீ ஆடும்போதுன் அடியின் கீழ் இருக்க என்றார்.

திங்கட்கிழமை

தேவாரம்

காதலாகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி
ஓதுவார்தம்மை நன்னெறிக் குய்ப்பது
வேத நான்கினு மெய்பொரு ளாவது
நாதன் நாமம் நமச்சி வாயவே.

திருவாசகம்

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
செம்மையே ஆயசிவபதம் அளித்த
செல்வமே சிவபெருமானே
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந்தருளவ தினியே.

திருவிசைப்பா

கற்றவர் விழுங்கும் கற்பக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றஎம் சிவனைத்
திருவீழி மிழலை, வீற்றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண்(டு) உள்ளம்
குளிரஎன் கண்குளிர்ந் தனவே.

திருப்பல்லாண்டு

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பக்தர்கள்
வஞ்சகர் போய்அகல
பொன்னின்செய் மண்டபத்துள்ளே புகுந்து
புவனியெல்லாம் விளங்க
அன்னநடை மடவாள் உமைகோன்
அடியோ முக்கருள் புரிந்து
பின்னைப்பிறவி யறுத்தருளும் பித்தற்குப்
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பெரியபுராணம்

ஐந்துபேர் அறிவும் கண்களே கொள்ள
அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையே ஆகக் குணம் ஒரு மூன்றும்
திருந்துசாத்துவிகமே ஆக
இந்துவாழ் சடையான் ஆடும் ஆனந்த
எல்லையில் தனிப்பெருங்கூத்தின்
வந்தபேர் இன்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார்.

செவ்வாய்க்கிழமை

தேவாரம்

பிடியத னுருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர வருளினின் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே.

திருவாசகம்

அறிவனே அமுதே அடி நாயினேன்
அறிவனாகக் கொண்டோ எனை ஆண்டது
அறிவிலாமையன் றேகண்ட தாண்டநாள்
அறிவனோ அல்லனோ அருள் ஈசனே.

திருவிசைப்பா

ஏகநா யகனை இமயவர்க் கரசை
என்னுயிர்க் கமுதினை எதிரில்
போகநாயகனைப் புயல்வணற் கருளிப்
பொன்னெடுஞ் சிவிகையா லூர்ந்த
மேகநாயகனை மிகுதிரு வீழி
மிழலை விண்ணிழசெழுங் கோயில்
யோகநா யகனை யன்றிமற்றொன்றும்
உண்டென உணர்கிலேன் யானே.

திருப்பல்லாண்டு

ஆரார் வந்தார் அமரர் குழாத்தின்
அணியுடை ஆதிரைநாள்
நாராயணனொடு நான்முகன் அங்கி
இரவியும் இந்திரனும்
தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கள்
திசையனைத்தும் நிறைந்து
பாரார் தொல்புகழ் பாடியும் ஆடியும்
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பெரிய புராணம்

ஆலமே அமுதமாக உண்டு வானவர்க் களித்துக்
காலனை மார்க்ககண்டர்க்காய் காய்ந்தனை அடியேற்கின்று
ஞாலம் நின் புகழேயாக வேண்டும் நான்மறைகள் ஏத்தும்
சீலமே ஆலவாயிற் சிவ பெருமானே என்றான்.

புதன்கிழமை

தேவாரம்

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சிவாயவே.

திருவாசகம்

பால்நினைந்துட்டும் தாயினும் சாலப்
பரிந்து நீ பாவியேனுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்த மாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
செல்வமே சிவபெருமானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப்
பிடித்தேன் எங்கெழுந் தருளுவதினியே.

திருவிசைப்பா

நையாத மனத்தினனை நைவிப்பான் இத்தெருவே
ஐயாநீ உலாப்போந்த அன்றுமுதல் இன்றுவரை
கையாரத் தொழுதருவி கண்ணாரச் சொரிந்தாலும்
செய்யாயோ அருள்கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே.

திருப்பல்லாண்டு

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பக்தர்கள்
வஞ்சகர் போய் அகல
பொன்னின்செய் மண்டபத்துள்ளே புகுந்து
புவனி யெல்லாம் விளங்க
அன்னநடை மடவாள் உமைகோன்
அடியோ முக்கருள் புரிந்து
பின்னைப்பிறவி யறுத்தருளும் பித்தற்குப்
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பெரியபுராணம்

சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம்
பவதமனை அறமாற்றும் பாங்கினில் ஓங்கியஞானம்
உவமையிலாக் கலைஞானம் உணர்வரிய மெய்ஞானம்
தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாம் உணர்ந்தார் அந்நிலையில்.

வியாழக்கிழமை

தேவாரம்

பொன்னார் மேனியனே புலித் தோலை அரைக்கசைத்து
மின்னார் செஞ்சடைமேல் மிளிர் கொன்றை யணிந்தவனே
மன்னே மாமணியே மழ பாடியுள் மாணிக்கமே
அன்னே உன்னையல்லால் இனி யாரை நினைக்கேனே

திருவாசகம்

முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும் வண்ணம்
சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனை ஆண்ட
அத்த னெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே.

திருவிசைப்பா

எம்பந்த வல்வினைநோய் தீர்த்திட்டெமையாளும்
சம்பந்தன் காழியர்கோன் தன்னையுமாட் கொண்டருளி
அம்புந்து கண்ணாளும் தானும் அணிதில்லைச்
செம்பொன் செய் அம்பலமே சேர்ந்திருக்கையாயிற்றே

திருப்பல்லாண்டு

சீரும் திருவும் பொலியச் சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவுபெற்றேன் பெற்றதார் பெறுவாருலகில்
ஊரும் உலகுங் கழற உழறி உமை மணவாளனுக்காட்
பாரும் விசும்பும் அறியும் பரிசுநாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பெரியபுராணம்

சொல்லுவ தறியேன் வாழி தோற்றிய தோற்றம் போற்றி
வல்லைவந் தருளி என்னை வழித்தொண்டு கொண்டாய் போற்றி
எல்லையில் இன்பவெள்ளம் எனக்கருள் செய்தாய் போற்றி
தில்லையம் பலத்து ளாடும் சேவடி போற்றி என்ன.

வெள்ளிக்கிழமை

தேவாரம்

மற்றுப்பற்றெனக் கின்றிநிந்திருப் பாதமேமனம் பாவித்தேன்
பெற்றலும்பிறந் தேன்இனிப்பிற வாததன்மைவந் தெய்தினேன்
கற்றவர்தொழு தேத்துஞ்சீர்க்கறை யூரிற்பாண்டிக்கொடுமுடி
நற்றவாவுனை நான்மறக்கினுஞ் சொல்லும்நா நமச்சிவாயவே.

திருவாசகம்

பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கரவம்
பேசுவதுந் திருவாயால் மறைபோலுங் காணேடி
பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவுங் கொண்டென்னை
ஈசனவன் எவ்வுயிர்க்கும் இயல்பானான் சாழலோ.

திருவிசைப்பா

வானவர்கள் வேண்ட வளர்நஞ்சை உண்டார்தாம்
ஊனமிலா என்கை ஒளிவளைகள் கொள்வாரோ
தேனல்வரி வண்டறையும் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
நானமரோ என்னாதே நாடகமே ஆடுவரே.

திருப்பல்லாண்டு

குழலொலி யாமொலி கூத்தொலி ஏத்தொலி
எங்கும் குழாம் பெருகி
விழ வொலி விண்ணளவும் சென்று விம்மி
மிகு திருவாரூரில்
மழவிடையார்க்கு வழி வழி ஆளாய்
மணஞ்செய் குடிப்பிறந்த
பழவடியாரொடும் கூடி எம்மானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பெரிய புராணம்

ஞானத்தின் திருவுருவை நான்மறையின் தனித்துணையை
வானத்தின் மிசையன்றி மண்ணில்வளர் மதிக்கொழுந்தைத்
தேனக்க மலர்க்கொன்றைச் செஞ்சடையார் சீர்தொடுக்கும்
கானத்தின் எழுபிறப்பைக் கண்களிப்பக் கண்டார்கள்.

சனிக்கிழமை

தேவாரம்

நத்தார் படை ஞானன் பசுஏறிந் நனை கவுள்வாய்
மத்தம்மதயானை உரி போர்த்த மணவாளன்
பத்தாகிய தொண்டர் தொழுபாலாவியின் கரைமேல்
செத்தார் எழும்பு அணிவான் திருக்கே தீச்சரத்தானே.

திருவாசகம்

இரும்புதரு மனத்தேனை ஈர்த்தீர்த்தென் என்பு உருக்கி
கரும்புதரு சுவைஎனக்குக் காட்டினை உன் கழலிணைகள்
ஒருங்கு திரை உலாவு சடை உடையானே நரிகளெல்லாம்
பெருங் குதிரை ஆக்கிய ஆறு அன்றே உன் பேர் அருளே.

திருவிசைப்பா

களையா உடலோடு சேரமான் ஆரூரன்
விளையா மதமாறா வெள்ளானை மேல்கொள்ள
முளையா மதிசூடி மூவாயிரவரொடும்
அளையா விளையாடும் அம்பலம் நின் ஆடரங்கே.

திருப்பல்லாண்டு

மிண்டுமனத்தவர் போமின்கள் மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின்
கொண்டுங் கொடுத்தும் குடிசூடி ஈசற்காட் செய்யின் குழாம்புகுந்து
அண்டங் கடந்த பொருள் அளவில்லதோர் ஆனந்த வெள்ளப் பொருள்
பண்டும் இன்றும் என்றும் உள்ள பொருளென்றே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பெரியபுராணம்

உலகெலாம் உணர்ந்தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர்சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

திருப்புகழ்

ஏறுமயில் ஏறிவினை யாடுமுகம் ஒன்றே
ஈசனுடன் ஞானமொழி பேசுமுகம் ஒன்றே
கூறுமடி யார்கள் வினை தீர்க்குமுகம் ஒன்றே
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுகம் ஒன்றே
மாறுபடு சூரரை வதைத்தமுகம் ஒன்றே
வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுகம் ஒன்றே
ஆறுமுகம் ஆனபொருள் நீயருள வேண்டும்
ஆதியரு ணாசலம் அமர்ந்த பெருமானே.

பத்தியால் யானுனைப் பலகாலும் பற்றியே மாதிருப் புகழ்பாடி
முத்தனா மாறெனைப் பெருவாழ்வின் முத்தியே சேர்வதற் கருள்வாயே
உத்தம தானசற் குணநேயா ஒப்பிலா மாமணிக் கிரிவாசா
வித்தகா ஞானசத் திநிபாதா வெற்றிவே லாயுதப் பெருமானே.

இறவாமல் பிறவாமல் எனையாள் சற்குருவாகிப்
பிறவாகித் திரமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே
குறமாதைப் புணர்வோனே குகனே சொற்குமரேசா
கறை யானைக் கிளையோனே கதிர்காமப் பெருமானே.

துள்ளு மத வேள்கைக் கணையாலே தொல்லை நெடு நீலக்கடலாலே
மெள்ள வரு சோலை குயிலாலே மெய்யுருகு மாணைத் தழுவாயே
தெள்ளு தமிழ்ப் பாடத் தெளிவோனே செய்ய குமரேசத் திறலோனே
வள்ளல் தொழு ஞானக் கழலோனே வள்ளி மணவாளப் பெருமானே.

வசனமிக வேற்றி மறவாதே மனதுதுயராற்றில் உழலாதே
இசை பயில் சடாட்ச ரமதாலே இகபர சௌபாக்யம் அருள்வாயே
பசுபதி சிவாக்யம் உணர்வோனே பழனிமலை வீற்றிருக்கும் வேலா
அரசுரர்கிளை வாட்டி மிகவாழ அமரசிறை மீட்ட பெருமானே

உம்பர்தருத் தேனுமணிக் கசிவாகி
ஒண்கடலிற் றேனமுதத் துணர்வூறி
இன்பரசத் தேபருகிப் பலகாலும்
என்றனுயிர்க் காதரவுற் றருள்வாயே
தம்பிதனக் காகவனத் தணைவோனே
தந்தைவலத் தாலருள்கைக் கனியோனே
அன்பர்தமக் கான நிலைப் பொருளோனே
ஐந்துகரத் தானைமுகப் பெருமானே.

அபகார நிந்தைபட் டுழலாதே
அறியாத வஞ்சரைக் குறியாதே
உபதேச மந்திரப் பொருளாலே
உனைநானி னைந்தருள் பெறுவேனோ
இபமாழு கந்தனக் கிளையோனே
இமவான்ம டந்தையுத் தமிழாலா
செபமாலை தந்தசற் குருநாதா
திருவாவி னன்குடிப் பெருமானே.

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்
ஸ்ரீசிவபுராணம்
-ஸ்ரீமாணிக்கவாசகர்

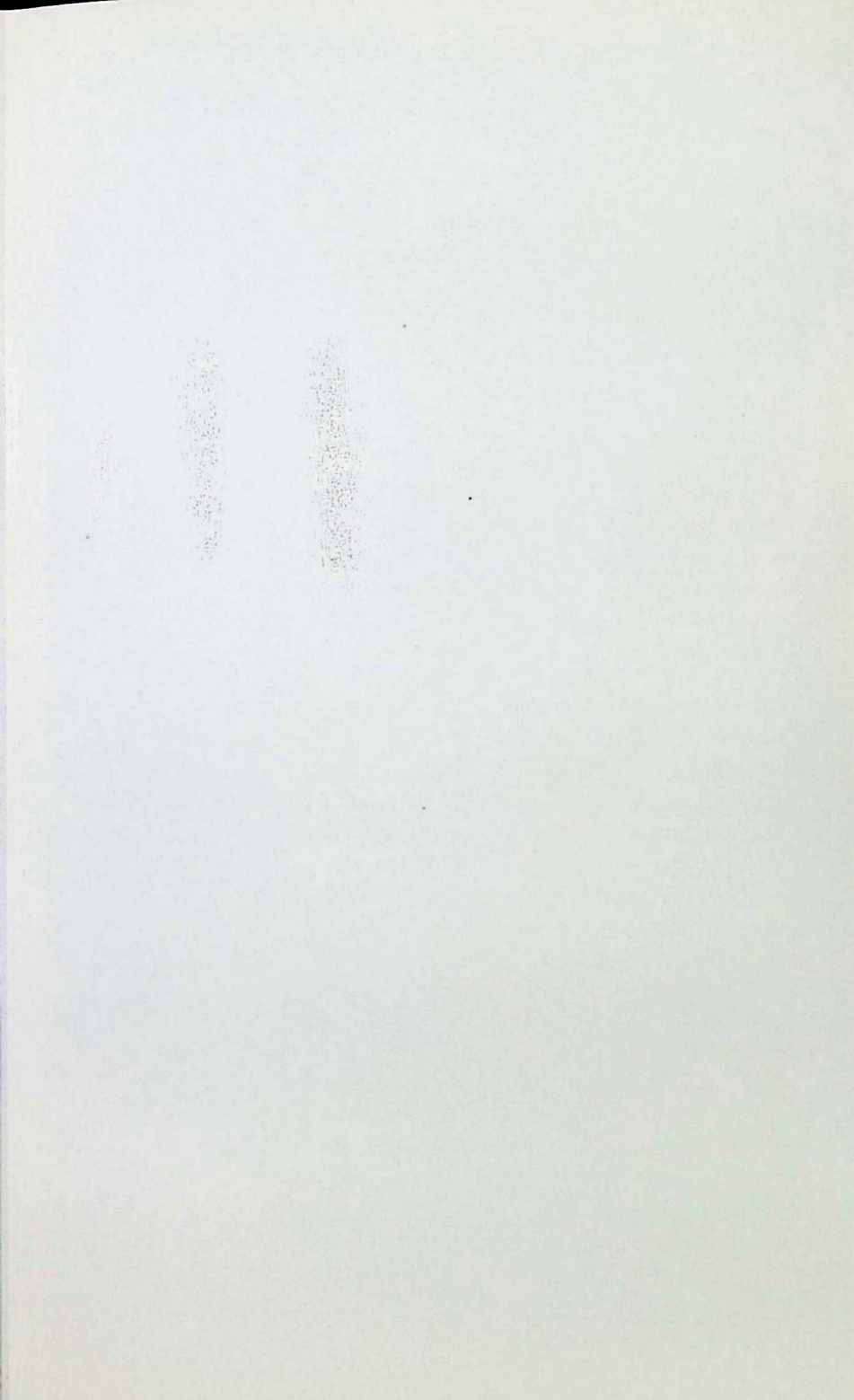

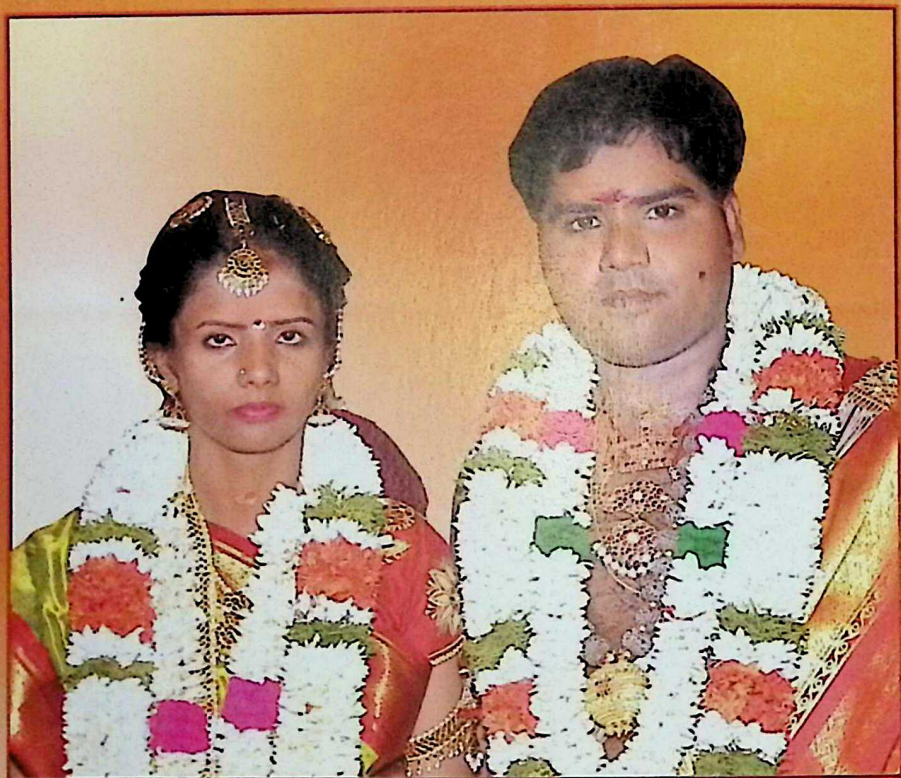
நம:சிவாய வாழ்க! நாதன் தாள் வாழ்க!
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க!
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க!
ஆகமம் ஆகி நின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க!
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடிவாழ்க
வேகம் கெடுத்துஆண்ட வேந்தன் அடிவெல்க
பிறப்பு அறுக்கும் பிஞ்ஞகன்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உள்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல்வெல்க
ஈசனடி போற்றி எந்தையடி போற்றி
தேசனடி போற்றி சிவன் சேவடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறை நம் தேவன் அடிபோற்றி
ஆராத இன்பம் அருளும் மலைபோற்றி
சிவன் அவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அருளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணத் தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான்
கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்டவந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்நிறைந்து மிக்காய் விளக்கொளியாய்
எண்ணிறந் தெல்லை யிலாதானே நிற்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்சுரராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லாஅ நின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யே உன்பொன் அடிகள் கண்டுஇன்று வீடுஉற்றேன்
 உய்ய என் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா என ஓங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
 பொய்யாயின எல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞானம் ஆகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்அறிவே
 ஆக்கம் அளவு இறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய்நின் தொழும்பின்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்றம் மனம் கழிய நின்ற மறையோனே
 கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேன் ஊறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பு அறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்கள் ஓர் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
 மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம் பாவம் என்னும் அருங்க கயிற்றால் கட்டி
 புறம்தோல் போர்த்து எங்கும் புழு அழுக்கு மூடி
 மலஞ் சோரும் ஒன்பது வாயில் குடிலை
 மலங்கப் புலன் ஐந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்த அன்பு ஆகிக் கசிந்து உள் உருகும்
 நலம்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயா வான தத்துவனே

மாசற்றசோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனார்அமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்று அறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேசஅருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம் கெடப்
 பேராது நின்ற பெரும் கருணைப் பேர் ஆறே
 ஆரா அமுதே அளவு இலாப் பெம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
 நீராய் உருக்கி என் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாய்
 சோதியனே துன் இருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்து என்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானத்தால் கொண்டு உணர்வார் தன் கருத்தின்
 நோக்கு அரிய நோக்கே நுணுக்கு அரிய நுண் உணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வும் இலாய் புண்ணியனே
 காக்கும் எம் காவனே காண்பரிய பேர் ஒளியே
 ஆற்று இன்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காய் நின்ற
 தோற்றச் சுடர் ஒளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
 மாற்றம் ஆம் வையகத்தின் வெவ்வேறேவந்து அறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என் சிந்தனையுள்
 ஊற்று ஆன உண்ணார் அமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்கு உடம்பின் உட்கிடப்ப
 ஆற்றேன் எம் ஐயா அரனே ஒ என்றென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டு இங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாரமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
 நன் இருளில் நட்பம் பயின்று ஆடும் நாதனே
 தில்லையுள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லல் பிறவி அறுப்பானே 'ஓ' என்று
 சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக் கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவன் அடிக் கீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆசார்யாபிஷேக விழா மலர்

திருக்கோளக்குடி

சிவஸ்ரீ D. ஸுப்ரஹ்மண்ய பட்டர் (அம்பி)

ஸ்ரீமதி S. சாரதா (எ) சசிகலா

நாள் : ஸ்ரீமன்மத, பங்குனி 22, 03.04.2016

இடம் : நல்லம்மை ராமநாதன் திருமண மண்டபம்

பூலாங்குறிச்சி